

**Gẫm suy trong tháng*

NIỀM VUI GIÁNG SINH

Lễ Giáng Sinh ngày nay đã trở thành một lễ quốc tế. Từ bên kia bờ biển Thái Bình Dương nơi Châu Mỹ xa xôi đến miền Maxcova lạnh buốt, người ta đều đón mừng lễ Giáng Sinh.

Còn bên Âu Châu thì việc ăn mừng lễ Giáng Sinh đã trở thành một truyền thống lâu đời. Và từ Âu Châu, Mỹ Châu, lễ Giáng Sinh đã lan sang đến Châu Á : Nhật Bản, Singapore, Thái Lan. Mấy năm nay ánh sáng cây thông Giáng Sinh còn lấp lánh ở thủ đô Bắc Kinh của Trung Quốc nữa.

Cả thế giới mừng lễ Giáng Sinh, nhưng cả thế giới có đón Đức Giêsu không ?

Ở bên Âu Châu, lễ Giáng Sinh là một lễ lớn nhất trong năm, vì ngay sau đó là Tết Dương Lịch. Đường phố, cửa tiệm cũng như tư gia đều có cây thông Noel gắn đèn hoa đủ màu. Tiệc Giáng Sinh phải có gà tây quay và bánh Pudding cổ truyền. Trẻ em thì rất quen thuộc với ông già Noel : một cụ già áo đỏ rộng

thùng thình, râu tóc bạc trắng, lưng đeo một cái túi đầy ắp đồ chơi bánh kẹo.

Đêm Giáng Sinh, mỗi gia đình cùng nhau đi lễ nhà thờ. Lễ xong hội tụ quanh bàn tiệc tiệc vui, ca hát khiêu vũ. Phố xá thì áo quần xe cộ đủ màu đủ mốt. Thiệp Giáng sinh là một thứ không thể thiếu vắng được trong dịp Noel. Những nhà xuất bản lớn người ta thu hàng triệu Mỹ kim tiền in thiệp Giáng Sinh.

Cả thế giới mừng lễ Giáng Sinh, nhưng cả thế giới có đón Đức Giêsu không? Niềm vui Giáng Sinh có đích thực không? Hay cũng mau qua như những lễ hội đình đám khác?

Câu hỏi thật kỳ cục, nhưng câu trả lời cũng thật là bi đát.

Cả Âu Châu và cả thế giới hôm nay, trong đó có Việt Nam, người ta vẫn đón mừng Noel một cách xa xỉ và cũng rất tung bừng.

Nhưng cả Âu Châu và Mỹ Châu nữa, người ta không còn thích đến nhà thờ nữa. Có rất nhiều chủng viện, dòng tu, nhà thờ phải bỏ trống vì không có người đi tu và người đi lễ. Người ta giàu rồi, người ta không cần Chúa nữa. Ấn một cái nút là có bánh mì, có gà quay, có nước ngọt. Không cần Chúa mà các nhu cầu của người ta vẫn có đầy đủ. Nhưng người ta lại rất cần những dịp lễ Giáng Sinh, hay bất cứ dịp lễ nào khác, vì đó là một ngày để nghỉ ngơi và giải trí, sau những ngày làm việc quá vất vả và cũng kiếm được rất nhiều tiền. Vì thế ngày Giáng Sinh không cần có Đức Giêsu, người ta vẫn vui chơi thỏa thích. Còn trẻ em phương Tây thì quen thuộc với ông già Noel hơn là yêu mến Hải Nhi Giêsu trong máng cỏ.

Khoa học kỹ thuật làm con người ta hết tôn thờ Thiên Chúa, vì người ta đã có Chúa khác để thờ, máy móc điện tử, tiền bạc và mọi tiện nghi vật chất.

Tôn giáo cũng chạy theo thế gian, cho nên nghi thức nhiều quá, đến nỗi hang đá máng cỏ đã trở thành một cái mốt trang trí cho gia đình. Nhưng rồi cái mốt ấy cũng sắp làm người ta chán, vì thế gian sẽ còn bày ra nhiều cái hấp dẫn mới mẻ hơn trong những ngày Giáng Sinh thể tục sắp tới.

Khi bước chân vào thế gian, Đức Giêsu đã thấy rõ tấm lòng của từng người mà Ngài sắp cứu nó, nên mỗi lần thế gian kỷ niệm lễ Giáng Sinh là mỗi lần trái tim Chúa Giêsu lại xót xa thốn thức. Ngài thốn thức không phải với những kẻ không tin Chúa, nhưng với chính những kẻ tin mà Ngài hằng ấp ủ nó trong trái tim yêu thương của Ngài.

Lời Chúa trong Tin Mừng thánh Gioan cho ta thấy sự thực phũ phàng đó : *“Người ở giữa thế gian, và thế gian đã nhờ Người mà có, nhưng lại không nhận biết Người. Người đã đến*

nhà mình, nhưng người nhà chẳng chịu đón nhận.”
(Ga 1,10-11).

Việt Nam cũng đang vào mùa Giáng Sinh. Chúng ta phải tạ ơn Thiên Chúa biết bao nhiêu, vì hãy còn nhiều người đến nhà thờ. Chúng ta cũng phải tạ ơn Thiên Chúa biết bao nhiêu vì của cải vật chất ở đây chưa đủ nhiều để làm cho người ta ngênh ngang kiêu hãnh với Đấng Tạo Hóa, hoặc làm cho người ta say mê thụ hưởng mà quên mất Đấng Thiên Chúa tạo thành ra mình.

Chúng ta cũng phải tạ ơn Thiên Chúa nhiều hơn nữa vì trong khi có biết bao Kitô hữu ở những nước giàu sang đã quay lưng lại với Đức Giêsu để ôm lấy tiền của và tiện nghi vật chất, thì ở xứ sở nghèo nàn này của chúng ta, biết bao nhiêu người đã được ơn quay về đón nhận Lòng Thương Xót của Chúa Giêsu, và nhận Ngài làm lẽ sống và lẽ chết cho đời mình.

Phải xác tín rằng đây là một ơn vô cùng lớn lao, chứ không phải do công của chúng ta, hay ơn truyền thống tốt đẹp đạo đức của cha ông chúng ta. Những việc lạ lùng này là ơn do lòng thương xót vô biên của Thiên Chúa. Đức Giêsu đã tự trời cao xuống đất thấp làm người, để trao ban sự sống của Ngài cho chúng ta bằng sự chết của Ngài.

Xin Chúa cho mỗi người chúng ta trong lễ Giáng Sinh năm nay, gặp và đón nhận được Lòng Thương Xót của Chúa qua Hài Nhi Giêsu. Không phải đón nhận Giêsu như một bức tượng xinh đẹp dễ thương trưng bày trong hang đá máng cỏ, nhưng là gặp được Đấng Thiên Chúa vô hình quyền năng vô song, phải cậy nhờ một người mẹ trần thế để có được cuộc sống hữu hình thân xác, cho tôi có thể dễ dàng gặp được Ngài. Một khi đối diện với Ngài tôi mới nhận ra được rằng dù tôi có nhiều tiền của, có

nhiều chức tước, có nhiều tài năng, thì tôi cũng chỉ là một tạo vật tối tăm đang phải làm nô lệ cho tội lỗi, mà chỉ có Ngài mới cứu được tôi. Và hạnh phúc cho tôi là Ngài đã có mặt trong thế gian và đang ở bên cạnh cuộc đời tôi.

Lời Chúa quả quyết rằng, hôm nay Đức Giêsu Kitô sự sáng và sự sống của Thiên Chúa đã đến trong tối tăm u buồn mù mịt của nhân loại chúng ta. Ai tiếp nhận Ngài thì cuộc đời phải sáng ra. Không phải sáng ra là ăn nên làm ra, có tiền có của, mát mảy mát mặt. Nhưng sáng ra là được kéo ra khỏi vòng tối tăm đầy những lo âu, bất trắc, bon chen tiền của, mê đắm xác thịt của thế gian mà đưa vào trong ánh sáng đích thực là sự sống của Thiên Chúa. Đó là sự sống no đủ, dư thừa hoan lạc và an bình của Thánh Thần ở ngay giữa trần gian này, hôm nay và ngày mai mãi mãi không bao giờ vơi cạn.

Khi có Đức Giêsu ở trong tôi thì tất cả những nghi thức hội hè đình đám bên ngoài chỉ hết sức tùy phụ, có cũng được mà không cũng chẳng sao. Tâm hồn tôi vẫn an bình tràn ngập niềm vui, vì lễ Giáng Sinh thật sự đang ở trong tôi. Ánh sáng Đức Kitô chiếm ngự lòng tôi. Chính Đức Giêsu, chứ không phải tôi, làm cho niềm hoan lạc của Ngài tràn sang gia đình tôi, lối xóm của tôi và tất cả mọi người xung quanh mà tôi gặp gỡ.

Lễ Giáng Sinh đích thực là lễ mà Thiên Chúa muốn đến để cư ngụ với người ta, và con người trần thế mở lòng ra đón nhận Đấng yêu thương cứu độ mình. Ai đón nhận được Đức Giêsu Kitô thì người đó đã có một lễ Noel đầy đủ.

Ai không để Đức Giêsu chiếm ngự linh hồn và thân xác mình, thì dù có ăn mừng lễ Noel bằng cây thông sáng rực đèn màu, máng cỏ đầy đủ các Đấng,

nhạc Giáng Sinh réo rất đêm ngày, thì tất cả chỉ là phù vân, và sau cái phù vân ấy là sự chán nản vô vị.

Xin Hài Nhi Giêsu lúc nào cũng tươi cười, cho ta một nụ cười của Thiên Chúa. *“Này tôi báo cho anh em một tin mừng trọng đại, cũng là tin mừng cho toàn dân”*(Lc 2,10). Từ khi Adam cúi đầu dắt vợ ra khỏi vườn địa đàng, thế giới u sầu này chưa hề có một quang cảnh nào rộn rã, tấp nập, cuống quýt của lớp lớp thiên sứ ngợp trời vì một niềm vui đang bao quanh lấy chính họ như vậy: *“Bỗng có muôn vàn thiên binh hợp với sứ thần cất tiếng ngợi khen Thiên Chúa rằng Vinh danh Thiên Chúa trên trời, bình an dưới thế cho loài người Chúa thương”* (Lc 2,13-14). Đức Maria thì bàng hoàng ngây ngất, giữ kỷ mọi niềm vui trong lòng mình, không để rơi rớt dù một mảnh nhỏ, và suy đi nghĩ lại trong lòng mình (Lc 2,19). Đức Mẹ đầy Đức Giêsu Kitô là như thế. Còn lũ xác xơ nghèo

khổ mục đồng, suốt năm theo sau đàn cừu hôi hám, chẳng có gì vui hơn là nghĩ đến com bánh cho cái bụng, thì lúc này nhảy lên, hát lên trên đường về không phải Giêrusalem, mà vui ca trên đường về với lũ cừu hôi hám và với thân phận (y nguyên như cũ) nghèo khổ của mình “*Rồi các người chẵn cừu ra về, vừa đi vừa tôn vinh ca tụng Thiên Chúa, vì mọi điều họ đã được mắt thấy tai nghe, đúng như đã được nói với họ*” (Lc 2,20).

Niềm vui Giáng Sinh đích thực phải là niềm vui có Giêsu, đón nhận Giêsu vào trong cuộc đời mình, để Giêsu làm chủ mọi suy nghĩ hành động của mình, nhất là để cho Lòng Thương Xót của Chúa biến đổi đời mình. Khi mừng Lễ Giáng Sinh với tâm trạng đó, ta sẽ cảm nghiệm được niềm vui sâu lắng an bình và như Chúa nói **“Niềm vui của các con không ai cướp mất được”**

Lạy Chúa Giêsu, xin cho con được vào số những người Chúa thương, như lời chúc vinh của các Thiên Thần. Chỉ một mình Ngài là niềm vui Giáng Sinh cho con, là đủ cho lễ Giáng Sinh đời con. Amen.

Lm. Giuse Trần Đình Long
Noel nơi giáo điểm 2018

*Chuyên chưa kể nơi Giáo Điểm

TIẾNG NÓI CỦA MỘT CUỐN SÁCH

Cuốn sách "Con Đường Tín Thác" của cha Giuse Trần Đình Long, khi đọc không ai không khỏi mủi lòng thương đến thân phận của người Tông Đồ của LCTX. Liên tưởng tới câu chuyện trong sách Xuất Hành về việc các anh em của ông Giuse vì ganh ghét Giuse được cha thương mến, mà đã đem bán Giuse sang Ai Cập làm nô lệ. Để rồi sau đó, chính Giuse đã trở thành người cứu các anh em mình thoát khỏi nạn đói kém. Đó chính là đường lối của Thiên Chúa. Không ai hiểu được.

Cũng vậy, chuyện cha Long bị ngược đãi như đã viết trong "Con Đường Tín Thác" ấy, lại trở thành công cụ Chúa dùng để loan truyền LCTX, và để cho Lời Chúa có thể đến với hết mọi người, len lỏi vào mọi ngõ ngách, mọi thành phần, vào cả xã hội và dân Chúa. Đó là việc không thể tưởng tượng được. Nếu cha Long không bị cô lập trong một môi trường khép kín, thì sẽ không thể có được sáng kiến độc đáo này. Chỉ riêng việc Đức cố TGM Phaolô đã đến Giáo Điểm Tin Mừng 13 lần chỉ trong hai năm (2016 - 2017) cho thấy Đấng Chủ Chăn đã cảm nghiệm, đã nhìn thấy, và đã hành động âm thầm một mình thay cho HĐGM

trong vai trò chủ tịch HĐGMVN, thay cho Linh Mục đoàn, để an ủi và chữa lành con chiên bị hắt hủi loại trừ. Nhất là Đức Tổng đã gánh lấy lỗi lầm, gánh lấy căn bệnh mà con chiên đã chịu, đã mang lấy căn bệnh ấy để về trình diện với Chúa, trình diện Hội Thánh Chúa tại Vatican, tại Giáo Phận ROMA. Ngài đã về trình diện Chúa trước mặt người đại diện cao nhất của Giáo Hội là ĐTC Phanxicô, cùng với GM đoàn của Hội Thánh Việt nam, và cùng với rất đông các Đức Hồng Y của Giáo Triều.

Thật là còn trên cả tuyệt vời cho cha Long và cho chính Đức cố TGM Phaolô đã trở thành nhân chứng, trở thành tông đồ nhiệt thành của LCTX. Không phải ngẫu nhiên mà Đức cố TGM Phao Lô được chết tại Đất Thánh. **Đó là Ý Chúa!** Chúa muốn tưởng thưởng vinh dự này cho người Tông Đồ nhiệt thành của Lòng Chúa Thương Xót. Xin nhớ lại lòng khao khát của Đức cố TGM về việc rao truyền LCTX trước khi qua đời là đã kêu mời các Giáo Hạt hưởng ứng việc mua thêm nhiều Giáo Điểm khác nữa để Lời Chúa được vang xa đến với nhiều người hơn.

Qua hai câu chuyện trên, thay vì oán trách sự vô tâm độc ác của anh em ông Giuse, thì phải cảm ơn họ. Cũng vậy, thay vì lên án những người đã gây ra sự đau khổ cho người tông đồ của LCTX, thì phải cảm ơn họ. Vì sự đau khổ ấy đã chạm tới lòng thương xót của Đức cố TGM, và vì thế, chúng ta mới được trái tim của LCTX ngự đến Giáo Điểm Tin Mừng. Để rồi ngày hôm nay, có rất nhiều người đã được cứu chữa cả phần hồn lẫn phần xác, nhờ lòng tin của họ đến với Giáo Điểm Tin Mừng.

Là con người yếu đuối mỏng giòn đang sống giữa thế gian, khó tránh khỏi những xét đoán, kết án nhau, trách cứ lẫn nhau về các lỗi lầm, tội lỗi của nhau. Nhưng Thiên Chúa sẽ dùng chính lỗi lầm ấy mà làm nên những điều kỳ

diệu. Đừng vì những lỗi lầm ấy, mà sợ hãi không nhận lỗi, không dám gặp nhau. Sẽ không thật sự tha thứ nếu không gặp mặt, tiếp cận nhau. Đây là mấu chốt để Lòng Chúa Thương Xót đến với mọi người. Chúng ta chưa yêu mến Thiên Chúa thật sự vì chúng ta chưa thật sự tha thứ cho nhau. Xin hãy cùng nhau nhìn về một hướng, cùng đồng lòng xây dựng Hội Thánh Chúa. Đừng nhìn mọi sự theo hướng xác thịt của thế gian, của Satan. Xin đừng vì lợi ích cá nhân mà quên đi Lời Chúa đã dạy: *“Ai trong anh em không từ bỏ hết những gì mình có, thì không thể là môn đệ tôi được”* (Lc 14, 33).

Thánh Phaolô cũng đã từng bị ganh ghét, từng bị hiểu lầm, bị đối xử không tốt, nên Ngài đã viết: *“Thiên Chúa ban cho mỗi người được lãnh nhận ân sủng khác nhau: người thì được ơn nói tiên tri, người được ơn chữa bệnh, kẻ khác được ơn nói các thứ tiếng, người được ơn khôn ngoan thông hiểu v.v... Nhưng tất cả đều chung một Thần Khí, cùng chung một thân thể là Đức Kitô Giêsu.”*

Xin đừng vì sự khác biệt ấy, mà ngoảnh mặt làm ngơ, không muốn giúp đỡ cộng tác để rồi sẽ phải hối tiếc sau này khi được gọi về trình diện Chúa. Muốn làm được việc này, hãy nghe lời mời gọi của thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, tông đồ của LCTX là: **“Đừng sợ! Hãy mở rộng lòng ra, để Chúa Kitô bước vào...”**

Gioan B. Nguyễn Văn Khiêm
Gx Tân Lập - Gp Saigon - Mùa Vọng 2018
gioankhiemnguyen@gmail.com

**trạng thơ*

Nơi Con Đến

Tìm nơi đâu nhà thờ chia hai lối
Chỉ có riêng tại Giáo Điểm Tin Mừng
Tựa thác nguồn của lòng thương xót Chúa
Ban tình thương tuôn chảy khắp muôn phương

Ở một khu xa xôi dễ lạc hướng
Tận thôn làng chỉ thấy những người lương
Đó là nơi cha Long được sai đến
Để rao truyền về Lòng Chúa Xót Thương

Bước cha đi toàn gai rào, gió bão
Những thăng trầm tựa nghìn giấc chiêm bao
Viết Tâm Thư Lòng Nhân hậu của Chúa
Cùng tập san Nhờ Mẹ đến với Người

Ngày qua ngày cha rời rã đôi tay
Chân muốn khụy và mồ hôi bốc cháy
Đã nhiều lần: “Con bao giờ được nghỉ !”
Chúa lặng nhìn: “Ta muốn con vẫn mãi là phận này!”

Sa-tan luôn gieo mầm ác nhân gian
Khắp nơi nơi đều cảm thấy kinh hoàng
Khiến “*Nhân loại sẽ không được bình an*”
Cho đến lúc quay về lòng thương xót”

Hãy nhìn lên trên thập hình khổ giá
Trái tim yêu Chúa khóc giữa đêm trường
Lòng đau xót vì bao người kêu khẩn
Đang chờ mong khỏi những bệnh tâm can

Từ những vùng hẻo lánh của quê hương
Cho đến khắp cả năm châu, bốn bể
Muôn ngàn dân truyền tụng kéo nhau về
Cùng nguyện cầu, hối lỗi, khỏi cơn mê

Hạnh phúc thay những tâm hồn tuyệt vọng
Lại loan truyền về Lòng Chúa Xót Thương
Dù đất trời này có tan biến ra không
Chúa luôn ấp ủ mọi linh hồn tín thác

Kẻ vô đạo, nghèo, sang, hay thiện, ác
Hãy đến đây, tận mắt thấy, khấn cầu
Rồi vững tin trên Con Đường Tín Thác
Đường Bình An, Tỉnh Thức và Sẵn Sàng

Con là ai từ phương nào tìm đến
Một mai này con biết sẽ về đâu
Yêu tha nhân bằng tấm lòng thương xót
Là con đang đi đến Cửa Thiên Đường

*San Jose, California, USA- 2018
Bùi Ngọc Chi Như, Như Thi Hiến
chinhu@yahoo.com*

** TB: Còn 2 ngày nữa chúng con sẽ cùng với chị Monica và hai người bạn, từ Sanjose (California) về với Lòng Thương Xót Chúa ở Giáo Điểm Tin Mừng, về với cha và Cộng Đoàn .*

Chúng con đã trải qua những tháng ngày dài tràn ngập thử thách, chúng con thực sự có nhiều lúc kiệt sức. Chúng con đi trên con đường Tín Thác, kiên cường cầu nguyện với Giờ Cầu Lòng Thương Xót Chúa và Kinh Mân Côi và Chúa đã luôn Thương Xót biến sự dữ thành sự lành cho chúng con.

* Mỗi Tháng Một Chuyện

CHỈ VÌ CHÚA YÊU CON

Con là Giuse Sùng A Châu, 35 tuổi, dân tộc Mông, thuộc gx Mỹ Hưng giáo phận Hưng Hóa. Con là kẻ có tội, nay được biết cha qua mạng internet, con có đôi điều nguyện xin Chúa đủ lòng thương tha tội cho con.

Con là người vùng cao, theo đạo Thiên Chúa, được đi học từ nhỏ đến hết đại học, lấy vợ không theo đạo. Trước khi lấy vợ, con cũng thường đi lễ, cầu nguyện bình thường. Nhưng từ khi lấy vợ năm 2010, dù không có ngăn cản gì từ phía hai bên gia đình, vợ con cũng sẵn sàng học đạo và đồng ý đến nhà thờ cử hành bí tích hôn phối, nhưng không hiểu sao cứ mỗi lần nghĩ đến việc đó con lại không dành được thời gian... Hơn nữa (con lấy vợ được 1 năm mới ra trường) ngay bữa cơm đầu tiên gia đình mừng con ra trường, có rất đông đủ anh em họ hàng bà con hàng xóm đến mừng, thì con đã chìm trong cơn say rượu không làm chủ được mình, đã cãi bà ngoại của con hơn 80 tuổi, cãi mẹ sinh ra con... còn khua tay múa chân định đánh nữa, dù được mọi người khuyên ngăn. Con không nhớ gì hết, đến sáng hôm sau mới nghe mọi người kể. Mẹ con buồn và khóc rất nhiều. Con tận cùng hối hận, xấu hổ nhưng chuyện đã rồi.

Không dừng lại ở đó, kể từ đó đến giờ, con liên tục say, tức giận. Dù ngay sau đó con có xin được việc làm ở một cơ quan huyện, nhưng cứ ăn uống traten nào là say traten đó, say rồi không nhớ gì, chửi bạn bè, anh em đồng nghiệp, chửi cả bố, mẹ, nội ngoại, người lớn, trẻ nhỏ, vợ con... không biết bao nhiêu lần và bao nhiêu lần xin lỗi. Hứa rồi lại dẫu vào đấy. Đến nay đã 8 năm trôi qua. Mọi mối quan hệ, tình cảm, niềm tin với gia đình, mọi người về con đã xuống thấp đến tận cùng. Thân tâm con rất đau, cô đơn, hối hận vô cùng không lối thoát.

Ngay gần đây, ngày 2/11/2018 sau tiệc cưới và liên hoan, con lại rơi vào cơn say. Lần này thì không chửi đánh ai, nhưng rất mệt, nôn không còn gì để nôn, người đau quần quặn, hấp hối một mình ở nhà cả ngày, con phải la hét gọi mẹ, kêu cứu liên hồi, không thành lời... dẫu vật giữa sự sống và cái chết. Đến tối vợ con mới đi làm về thấy vậy đem con đi châm cứu, tìm thuốc cứu sống con. Con vẫn chưa thể ăn được gì, đau toàn thân cả đêm hôm đó. Con thấy cha đứng bên giải tội cho con đêm đó. Thấy cha hiện ra đứng tại một nơi có bãi cỏ, nhưng không rõ mặt. Hai vợ chồng con quỳ trước mặt cha để xưng tội. Cha bảo con kể tội ra. Con nhớ như in con kể tất tatan tội lỗi con đã phạm từ trước đến giờ. Con đã làm những điều sai trái với ông bà, cha mẹ, gia đình, bạn bè, đồng nghiệp, anh em... và cả việc bỏ cầu nguyện, bỏ lễ... Sau đó con nói: *"Thưa cha, đây là những tội con nhớ, còn nhiều tội con không nhớ, mong cha chúc lành và giải tội cho con"* Cha nói: *"Đức Mẹ buồn vì con đã bỏ chúa, nhưng Mẹ vẫn đồng hành và bảo vệ con!"* Lúc đó con thấy mờ mờ, không rõ khuôn mặt, nhưng cảm nhận được là một người giống Đức Mẹ buồn phiền đã đi ra khỏi bên vai trái của con bay lên, rồi một người cũng gần giống vậy từ trên xuống qua vai phải của con vào người

con. Lúc đó, con và vợ con vẫn đang quỳ trước mặt cha, và cha dặn tiếp 2 câu nữa, nhưng tỉnh giấc con không nhớ được 2 câu này là gì.

Tỉnh giấc con không thể ngủ được nữa, thức đến sáng con nghĩ mãi không ra bèn mở máy vi tính ra để nghe thánh ca, càng nghe càng thấy muốn nghe, rảnh là nghe. Đến hôm thứ ba, tỉnh cờ con thấy bài giảng Lòng Thương Xót Chúa ngày 05/11/2018 của cha. Con đã nghe và xúc động vô cùng, nước mắt tuôn trào. Kể từ hôm đó, con biết cha và ngày nào con cũng mở máy nghe bài giảng của cha.

Qua đây con muốn nói là đã 8 năm trôi qua, con không xưng tội, không đưa vợ đi rửa tội, làm nghi lễ hôn phối, không cầu nguyện thường xuyên, không đi dự lễ, luôn làm những việc bất lương... Phải chăng đây là sự cám dỗ của ma quỷ mà con đã không thắng được. Giờ đây trong giấc mơ, Chúa cho cha hiện ra bắt con xưng tội ăn năn hối lỗi tất cả. Con tin chắc như thế!

Cảm ơn Chúa đã không bỏ rơi con, một lần nữa Đức Mẹ tiếp tục xuống bảo vệ con. Xin cha và cộng đoàn Giáo Điểm Tin Mừng cầu nguyện cho con, để từ nay trở đi, con không rượu chè say xỉn, không chửi bới cha mẹ, anh chị em, đồng nghiệp nữa, đủ cam đảm đưa vợ con đi rửa tội và làm nghi lễ hôn phối, siêng năng cầu nguyện, đi lễ, sống cuộc sống sùng đạo.

Cảm ơn cha đã dành phần thời gian quý báu đọc những lời tâm sự của con. Xin Chúa luôn đồng hành cùng cha để ban ơn cho nhiều người tội lỗi như con.

Sùng A Châu
wruchau@gmail.com

*Chuyên Giáo Điểm

MUỐI ĐẤT

Lần đầu, nghe cha Long giảng, tôi cứ ngỡ rằng ngài cũng như bao mục tử khác không thuyết phục được tôi bởi vì giảng giải Lời Chúa mà không có hành động sống Đạo thì đó là đức tin chết. Nhưng, cách đây chừng mấy tháng, cố nghe cho xong bài giảng, rồi xem cha Long suy luận về từng phép lạ, từng cách phát biểu (*hùng hồn, đơn sơ, thật thà, ngẹn lời vì xúc động*) của nhân chứng, tôi thấy ngài là người mộc mạc, khiêm tốn, nhạy cảm, có tài ứng khẩu theo từng hiện tượng và thực chất nơi nhân chứng để phân tích, lý giải phép lạ. Những lời nói của bà con dân tộc, của người nhà quê, của tội nhân bỏ Chúa, của "kẻ lầm đường, lạc lối, phá Đạo", của thành phần xã hội đen, của Satan.. đều được cha trân trọng đón nhận và gọi đó đường lối, kế hoạch lạ lùng của Thiên Chúa mà chúng ta, đều là tội nhân, không thể hiểu thấu, mà muốn cảm nhận phần nào thôi thì phải dựa vào Lòng Chúa Thương Xót bao la, không bờ, không bến!

Thế là, từ dạo ấy, tôi say sưa nghe bài giảng của cha, có lúc tới ba giờ sáng, mà không mệt, chẳng chán. Tôi mang vào cổ Tràng Chuối Mân Côi, có tên của Thánh Nữ Faustina và Thánh Tích của ngài, được Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô làm phép. Tạ Ơn Chúa: Nhờ cha Long, tôi càng yêu mến Chúa-Mẹ, dù ngày thường, vẫn hiệp dâng Thánh Lễ với cha ấy qua Video, còn hơn là ngồi xem tin tức, làm thơ, nói chuyện qua Viber hay Messenger...!!!

So với các "Tổ Chức Công Giáo Tiến Hành" trong link:<http://hanhkhatkito.org/Default.aspx?tabid=77&ctl=ViewNewsDetail&mid=424&NewsPK=20356>, với Phong Trào Cursillo,

Focolare, Taizé, Đại Hội Trẻ Thế Giới... (mà tôi từng nghiên cứu về, hay đã là thành viên), tôi thấy Giáo Điểm Tin Mừng là HOA TRÁI CỦA THÁNH THẦN. Như trong Thư Tông Đồ Phaolô gửi tín hữu Galat, thì, hôm nay cha Long cũng dạy như thế: *“Nhưng nếu có ai, kể cả chúng tôi, hoặc thiên thần nào từ trời xuống, loan báo cho anh-chị-em Tin Mừng khác với Tin Mừng mà chúng tôi đã loan báo cho anh-chị-em thì nó là kẻ bị chúc dữ! Như tôi đã nói, và, hôm nay, tôi nói lại: nếu có ai loan báo cho anh-chị-em Tin Mừng khác với Tin Mừng mà anh-chị-em đã lãnh nhận thì nó là kẻ bị chúc dữ! Vậy, giờ đây, tôi tìm cách lấy lòng người đời, hay được lòng Thiên Chúa? Phải chăng tôi tìm cách làm đẹp lòng người đời? Nếu muốn làm đẹp lòng người đời thì tôi không phải là tôi tớ của Chúa Kitô. Tôi nói với anh-chị-em hãy sống theo Thần Khí và, như thế, anh-chị-em không còn thỏa mãn đam mê của xác thịt. Vì xác thịt ước muốn những điều trái ngược với Thần Khí, còn Thần Khí ước muốn những điều trái ngược với xác thịt, hai bên chống lại nhau, khiến anh-chị-em không làm được điều mình muốn. Nếu để Thần Khí hướng dẫn thì anh-chị-em không còn lệ thuộc Lề Luật. Những việc do xác thịt gây ra thì ai cũng rõ, đó là: dâm dục, ô uế, phóng dăng, thờ quấy, phù phép, hận thù, bất hòa, ghen tuông, nóng giận, tranh chấp, chia rẽ, bè phái, ganh tỵ, say sưa, chè chén, và những điều khác giống như vậy. Tôi bảo trước, như tôi đã từng bảo: những kẻ làm các điều đó sẽ không được thừa hưởng Nước Thiên Chúa. Còn hoa quả của Thần Khí là: bác ái, hoan lạc, bình an, nhẫn nhục, nhân hậu, từ tâm, trung tín, hiền hòa, tiết độ. Không có luật nào chống lại những điều như thế. Những ai thuộc về Chúa Kitô Giêsu thì đã đóng đinh xác thịt vào thập giá cùng với các dục vọng và đam mê. Nếu chúng ta sống nhờ Thần Khí thì cũng nhờ Thần Khí mà tiến bước. Chúng ta đừng tìm hư danh, đừng khiêu khích nhau, đừng ganh tỵ nhau.”*

Xin cho tôi "gọi" Giáo Điểm Tin Mừng là:

1- NHÀ CHÚA CHO MUÔN DÂN hội ngộ, tương phùng đồng loại, đồng thanh, đồng khí, đồng giao, đồng cảm, đồng tình, đồng điệu, đồng tâm, đồng lòng, đồng nhất, đồng quy (*ngửa mặt lên Đấng Toàn Năng*), đồng văn ca tụng Chúa (*Alleluia!*), đồng hành, đồng hương (*Thiên Quốc*), đồng môn, (*Thầy là Chúa Giêsu*), nhất là "đồng học" nơi Thầy Chí Thánh, nhờ Mẹ Maria, qua Cộng Đoàn Giáo Điểm Tin Mừng **mà Linh Mục Trần Đình Long chỉ là ĐẦY TỚ** như Lời Chúa dạy: *"Nhưng giữa các con thì không phải như vậy: ai muốn làm lớn giữa các con thì phải là kẻ hầu hạ mọi người; ai muốn làm đầu các con thì phải là đầy tớ mọi người. Vì Con Người đến không phải để được hầu hạ, nhưng là để phục vụ và hiến mạng sống làm giá chuộc nhiều người."* (Mac.10, 43-45)

2- THÁNH ĐƯỜNG CẢI HÓA, giúp tội nhân cứng đầu, cứng cổ, lòng dạ chai đá, xì ke, ma túy, gian ác... hoàn lương lập tức sau khi họ nghe chừng một số bài giảng của cha Long về Chúa Lòng Thương Xót qua chiếc đài bé xíu.

Bằng chứng: cha Long chỉ thuyết giảng về việc lành mạnh hóa xã hội, không chữa bệnh, chỉ học Triết, Thần Học và Kinh Thánh, bà con tự động tới vì tin vào Lòng Chúa Thương Xót và đức tin của họ đã cứu họ như họ tuyên xưng trong Video: <https://www.youtube.com/watch?v=A0z1bW1rJFg>

3- NHÀ TÌNH THƯƠNG (*Loving Hospital, Hospital of/for Love*) miễn phí bởi vì thuốc chữa lành là Quyền Năng của Thiên Chúa, nhất là tội nhân luôn TIN rằng chẳng có gì mà Thiên Chúa không làm được! Cha Long vẫn tuyên bố: "Đức tin của con đã cứu con!" Đôi lúc, cha nói thêm với Cộng Đoàn: **"Cái thằng Long này chẳng là gì. Nó chỉ là công cụ của Chúa Thánh Thần, là tay sai của Chúa"**
https://www.youtube.com/watch?v=m_LDTtJq9Q&feature=share

4- NHÀ GIAO HƯỞNG Thánh Ca Hồng Ân Thiên Chúa bao la, tỏ tường qua các chứng nhân từ khắp năm châu - từ mọi miền trên Quê Hương Việt Nam.

5- TRƯỜNG THỤ NHÂN TRẺ THƠ bởi vì, sau khi hỏi các cháu "lên năm, sáu... hay mười" về tuổi và tên, cha Long chẳng quên câu này: "Con có muốn đi TU không?" Bé trả lời: "Thưa cha, có!!!" Cả Cộng Đoàn, mẹ của bé vỗ tay. Cha Long nói: "Đây là quà tặng cho Linh Mục, cho Xơ tương lai.... Mời Linh mục và Xơ về Nhà Dòng!"

6- TẤM GƯƠNG SÁNG NGỒI cho việc Rao Giảng Lời Chúa theo cách lạ thường: *extraordinaire*! Tôi đã nghiên cứu về Nova Evangelizatio (*Nouvelle Évangélisation, New Evangelization, Neue Evangelisation*) rất hay trong Tông Huấn Thư của Đức Giáo Hoàng Gioan-Phalô II. Xem: http://www.vatican.va/roman_curia/synod/documents/rc_synod_doc_2_0110202_lineamenta-xiii-assembly_fr.html

Đó là "Việc Rao Giảng Tin Mừng theo cách mới mẻ" như Đức Cố TGM Phaolô Bùi Văn Đọc, với tư cách là Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, dịch rất chính xác! Tuy nhiên, qua bao nhiêu năm chờ đợi thành quả của Tông Huấn Thư ấy, tôi vẫn thấy các Thánh Đường (*ở trong Thành Phố Cổ, xinh đẹp, lộng lẫy này*) càng ngày, càng vắng bóng giáo dân. Ngày thường lèo tèo những cụ già dự Thánh Lễ! Vào Đêm Giáng Sinh hay Phục Sinh thì nhà thờ chật ních bởi vì "tín hữu" khó quên hai Ngày Trọng Đại Nhất. Ngoài ra, họ đến cũng vì mê Thánh Ca do Ca Đoàn trình bày với nhiều nhạc cụ khác nhau.

Ở Việt Nam, Tin Mừng đã đến cách đây mấy trăm năm! Nhưng hôm nay, người Công Giáo chỉ được gần BẢY

triệu là con số lẻ, quá "khiêm nhường" trong hơn CHÍN mươi triệu đồng bào!!! Có nhiều Giáo Xứ mang tiếng là một trăm phần trăm Công Giáo! Nhưng Việt Bào ở làng "bên hông" và quanh đó chẳng theo Đạo Chúa. Có chẳng thì chỉ vài người, rồi họ cũng bỏ Đạo "mới" bởi vì Giáo Xứ không SỐNG ĐẠO "với nhau" và "cho nhau" như Lời Chúa dạy: *"Các con là muối cho đời. Nhưng muối nhạt đi thì lấy gì làm nó mặn lại? Nó đã thành vô dụng, chỉ quăng nó cho người ta chà đạp. Các con là ánh sáng cho thế gian. Cái thành xây trên núi thì không thể bị che giấu. Chẳng ai thấp đèn, rồi lại để nó dưới đáy thùng, nhưng đặt nó trên đế và đèn soi chiếu mọi người trong nhà. Cũng vậy, ánh sáng của các con phải chiếu tỏa trước mặt thiên hạ ngõ hầu họ thấy việc làm tốt đẹp của các con, rồi tôn vinh Cha của các con ở trên Trời."* (Mt 5,13-16)

7- MUỐI ĐẤT!!! Trong cuốn "Muối Đất" (*Salz der Erde*), Nguyên Giáo Hoàng cảnh báo: *"Nơi tại tôi mãi vang lên Lời của Kinh Thánh như của các Giáo Phụ phê phán gay gắt những mục tử như chó CÂM và, nhằm tránh các cuộc xung khắc, lại để cho nọc độc lan tràn..."* Trong Lễ Ngân Khánh Linh Mục của cha Long, qua bài giảng, Đức Cố TGM Phaolô nói: *"Anh-Chị-Em hãy reo vui, hãy hò vang..., hãy đón nhận, đón nhận quà của Thiên Chúa từ tay cha Trần Đình Long..."* Ngoài ra, Đức cố TGM còn phát biểu: *"Cha Long là tấm gương cho các con và cho cả cha nữa, cha Long giảng Đạo sao mà người ta theo nhiều quá!"*
<https://www.youtube.com/watch?v=hFVtvY7qSvM>

Daminh Phan văn Phước
phanphuoc51@gmail.com

**Hạt Giống LTX Mùa Giáng Sinh*

Con tên là Phanxica Huỳnh Trúc Giang, 30 tuổi. Con cùng chồng và 2 con nhỏ sang Úc được gần 8 tháng rồi. Sang đây cũng gặp nhiều khó khăn, nhưng mỗi ngày được nghe những bài giảng của cha thì chúng con thấy rất hạnh phúc và được ủi an rất nhiều.

Vợ chồng chúng con tuy được rửa tội từ lúc sơ sinh, giữ đạo cũng chừng đó năm, nhưng chúng con thiếu hiểu biết về Giáo lý và Kinh Thánh. Tuy cũng tham gia một số hội đoàn lúc còn ở Việt Nam nhưng chúng con trước giờ giữ đạo hình thức là chủ yếu, đi lễ Chúa nhật thì tính toán giờ giấc xít xao, xưng tội cũng cho có, không biết xét mình như thế nào để nhận ra thân phận tội lỗi của mình. Những bài giảng của cha đã đánh động chúng con, giúp chúng con thấy mình còn thiếu sót, tội lỗi nhiều lắm, đặc biệt là rất thờ ơ với những người xung quanh. Ngày 1/11/2018 là lần đầu tiên con xúc động phát khóc trong tòa giải tội vì thấy Chúa thương con nhiều quá. Chúa chưa chặt bỏ cành cây này không phải vì Chúa không thể, mà Chúa vẫn đợi chờ con sinh hoa kết trái.

Chúng con rất thương cha và những người cộng tác với cha trong công cuộc loan truyền Lòng Chúa Thương Xót. Chúng con biết rằng ma quỷ luôn rình rập để gây khó dễ cho cha và mọi người. Như 2 vợ chồng con đây, chẳng

làm được gì đáng kể, nhưng nhiều lần chúng con nói về Lòng Chúa Thương Xót cho người khác thì cũng bị cười chê, thờ ơ rồi tụi con lại còn bị đau bụng nữa. Đúng là sự dữ vẫn tồn tại hằng ngày.

Thành phố con đang sinh sống không có bóng dáng của người Việt có đạo, có 2 sơ gốc Việt ở trong dòng kín Cát Minh thì con chưa có dịp nói chuyện. Hôm vừa rồi ba mẹ con có gởi sang một ít móc khóa và quạt Lòng Chúa thương xót, con chỉ có thể đem tặng cho những người trong xứ. Có 1 bé trai tầm 10 tuổi cũng tự lên mạng tìm hiểu về thánh nữ Faustina sau khi nhìn thấy móc khóa. Con kể cho họ nghe rằng gia đình chúng con đã nhận được nhiều ơn lành như thế nào từ Lòng Chúa Thương Xót. Con gởi link youtube GĐTM có lời chứng của một ông người Mỹ vợ Việt ngày 27/6/2018 cho một cô tên là Maria người Úc gốc Ý có một con trai bị trầm cảm, và cô đó đã gởi email xin cha cầu nguyện. Con cũng có gởi cho bác Robert cái link đó vì vợ bác không tin vào Chúa và đang bị ung thư.

Chồng con nói chuyện với 1 cô người Úc gần nhà, cô đó nói là đã bỏ cầu nguyện lâu lắm rồi (con cũng không rõ trước đây cô đó là Công giáo hay Tin lành), nhưng sau khi nói chuyện với chồng con thì cô đã bắt đầu cầu nguyện lại với Chúa và đã được lành bệnh (*trước đây cô bị bệnh gì đó rất nặng mà không thể ăn được gì, chỉ có thể uống nước và một số loại vitamin trong mấy tháng*). Giờ cô đang xin cho con gái cô khỏi bệnh tâm thần, thì hôm nay chúng con mới tặng cho cô một tấm hình Lòng Chúa Thương Xót và bày cô cầu xin với Chúa là "Jesus, I trust in you" vì trong hình đó chỉ có tiếng Việt. Còn chú Brian ở trong giáo xứ thì bị ung thư và bây giờ đã yếu lắm rồi, chúng con thường đọc kinh, cầu nguyện cho chú nhưng hôm nay con mới nhắn tin cho vợ chú về Lòng Chúa Thương Xót.

Xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho những người đang đau ốm, bệnh tật về cả phần hồn và phần xác mà con vừa kể. Nhìn Giáo Điểm Tin Mừng đông đúc, sốt sắng như vậy mà chúng con thêm quá. Bên này ít người đi lễ lắm, những ngày lễ lớn cũng buồn tẻ lắm. Ở đây họ có cuộc sống đầy đủ nên dường như họ cũng ít chạy đến cùng Chúa. Chúng con có được ơn Chúa là Đức Cha và cha xứ của chúng con rất nhiệt huyết, nhưng cũng gặp vô vàn khó khăn trong việc chấn dắt đoàn chiên. Xin cha và cộng đoàn dâng lời cầu nguyện thêm cho giáo xứ, giáo phận chúng con để ngày càng nhiều người nhận biết đến Lòng Thương Xót của Chúa.

Trúc Giang

huynhtrucgiangdn@gmail.com

Con tên là Trần Thị Thanh Hương, 43 tuổi, quê ở Thị trấn Vĩnh Trụ, huyện Lý Nhân, tỉnh Hà Nam. Con là người đạo phật.

Ngày 8/4/2018 (âm lịch) con đi kiểm tra sức khỏe. Cũng trong ngày hôm đó con nhận được kết quả: ung thư vú. Tất cả mọi ước mơ, dự định của 1 cô gái bước qua tuổi 40 đều tan biến.

Rồi những gì đến đã đến. Con làm thủ tục nhập viện và phẫu thuật. Mười ngày nằm viện con suy sụp về tinh thần ghê gớm. Vì phía trước của con là cả 1 gia đình. Bố đẻ con 72 tuổi bị sỏi túi mật. Mẹ đẻ con 65 tuổi bị tiểu đường. Bố chồng con 71 tuổi thì có đến 30 năm chìm đắm trong rượu chè, đánh đập vợ con không thương tiếc khi có hơi men trong người. Suốt 18 năm con về làm dâu thì gần như ít có cái tết, ngày lễ, ngày giỗ nào của gia đình được yên ổn. Mẹ

con và anh chị em con đã làm đủ mọi cách để bố con bỏ rượu, nhưng tất cả đều không có hiệu quả. Chồng con bị u tuyến giáp, mỡ máu cao, bệnh đại tràng. Hai con trai của con: 1 cháu 18 tuổi, 1 cháu 12 tuổi. Nhìn các cháu ngơ ngác khi biết mẹ mình bị ung thư, con thương các cháu nhiều lắm!

Con suy sụp không phải vì lo cho con, mà con lo cho người thân của con. Con lo chưa làm tròn chữ hiếu, chưa làm tròn trách nhiệm của người mẹ, của người vợ...

Người em chồng biết con bị bệnh, đã gọi điện nói cho con biết về Giáo Điểm Tin Mừng – Lòng Chúa Thương Xót, cho con cả số điện thoại và trang mạng tinthac.net của cha.

Ngày 20/5/2018 (*âm lịch*) mẹ chồng của em chồng con đem cho con 1 chiếc đài 300 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, và một quyển kinh Giờ Cầu Nguyện Lòng Thương Xót Chúa. Con đọc, con nghe. Lúc đầu con nghi ngờ... nhưng càng nghe, càng đọc, con càng thấy quyền năng của Chúa thật tuyệt vời. Và điều gì đến đã đến. Con tò mò gọi điện cho cha nhưng cha không nghe máy. Con liền nhắn tin. cha không nhắn lại! Con vẫn kiên trì nhắn! Và rồi đến một ngày vào khoảng 23h đêm, con nhận được tin nhắn của cha: “Cha và cộng đoàn cầu nguyện cho con. An tâm. Con nhớ mở trang mạng xem các nhân chứng và cầu nguyện”.

Cũng trong dịp này, con thầm ao ước được đặt chân đến Giáo Điểm Tin Mừng - Lòng Chúa Thương Xót. Ngày 17 tháng 6 năm 2018, hai vợ chồng con cùng 2 vợ chồng cô em chồng, và cháu của con đã đến được Lòng Chúa Thương Xót. Con đến vào đúng chiều chủ nhật. Thật ngỡ ngàng trước mắt con là cả một biển người. Tất cả đang chìm đắm

trong tình yêu thương của Chúa. Con cũng hòa mình vào chính tình yêu thương đó.

Thời gian của vợ chồng con không có nhiều (*con là giáo viên, chồng con là bộ đội*). Vợ chồng con chỉ ở được có 3 ngày. Cả 3 ngày vợ chồng con đều được dự thánh lễ, được nghe những lời cầu nguyện và được cầu nguyện, được nghe những nhân chứng lên làm chứng cho Chúa. Trong con có một đức tin thật lớn **“Quyền năng của Chúa thật tuyệt vời! Chúa là có thật!”**

Chỉ có 3 ngày ít ỏi, nhưng ơn lớn nhất của con là được nhận biết Chúa! Được Chúa sờ chạm. Và con tin Chúa rộng lòng soi sáng ban ơn và chữa lành cho tất cả mọi người trong gia đình con, cho gia đình con được bình an trong tay Chúa. Con tha thiết nài xin Chúa chấp nhận lời khẩn cầu của con.

Con ra về và mang theo trọng trách làm tốt công việc loan truyền Lòng Chúa Thương Xót. Con biết công việc đó không hề dễ dàng, nhưng con vẫn làm. Mặc dù việc con làm là nhỏ bé, nhưng con tin những người mắc bệnh như con sẽ bớt đi phần nào sự đau khổ và sợ hãi.

Thưa cha! Ngày 19/9/2018 (*dương lịch*) con có lịch hẹn tái khám ở Bệnh Viện Ung Thư Hà Nội. Con gửi thư vào xin cha và cộng đoàn tiếp tục cầu nguyện cho con. Con xin cha và cộng đoàn cầu nguyện Chúa cho con được lành bệnh, cho con không còn tế bào lạ trong người, tất cả các chỉ số khám bệnh của con được an toàn. Con xin Chúa dùng quyền năng của Chúa biến những viên thuốc mà con uống thành những viên thuốc có quyền năng của Chúa

Con xin tạ ơn Chúa, cảm ơn cha và cộng đoàn Giáo Điểm Tin Mừng.

Trần Thị Thanh Hương
huongnhat977@gmail.com

*Bác Ái tháng 11/2018 của CDCNLCTX & Nhóm Thiên Nguyên Tín
Thác Giáo Điểm Tin Mừng, Nhà Bè

TÌNH TRỜI TÌNH ĐẤT

*Hoa trái của tình lặng là cầu nguyện
Hoa trái của nguyện cầu là niềm tin
Hoa trái của niềm tin là hạnh phúc
Hoa trái của hạnh phúc là tình yêu thương*

Vâng! Những dòng thơ trên như khúc hát ru nhẹ nhàng gieo vào lòng người bao cảm xúc. Có khi nào bạn đã băng qua đường quá vội vã? Có bao giờ bạn đã không kịp ngắm nhìn vẻ đẹp của một đóa hoa? Có món quà nào của cuộc sống mà bạn không nâng niu cất giữ? Đừng đợi đến ngày mai mới nhận ra cuộc sống đã yêu thương bạn biết nhường nào. Con người chúng ta không sống đơn độc. Chúng ta sinh ra để yêu thương lẫn nhau. Và tình yêu thương là hạnh phúc của con người biết sống và biết thực hành lòng thương xót!

Tình yêu thương là gì, bạn biết không? Từ lúc mới sinh ra chúng ta đã được yêu thương rồi. Khi bạn còn nằm trong bụng mẹ, có phải bạn đã cảm nhận được bàn tay dịu dàng của mẹ vỗ về, nghe được những lời thủ thủ ngọt ngào

không? Đó chính là tình yêu thương! Rồi khi bạn cất tiếng khóc đầu tiên, có phải bạn đã thấy gương mặt sung sướng của bố, nghe được tiếng reo vui mừng của mọi người không? Đó chính là tình yêu thương! Rồi bạn trải qua thời thơ ấu trong vòng tay ấm áp, trong tiếng ru hời của mẹ, nghe được những câu chuyện cổ tích đẹp đẽ của bà. Đó cũng chính là tình yêu thương! Khi bạn đi học, có phải bạn bè luôn ở bên cạnh chia sẻ buồn vui với bạn? Đó cũng chính là tình yêu thương! Tình yêu từ Trời ban xuống – gieo vào lòng của mỗi người những cung bậc cảm xúc!

Những điều bình dị ấy khiến bạn luôn mỉm cười. Và tình yêu thương làm cho bạn được hạnh phúc. Yêu thương là món quà duy nhất làm giàu cho người nhận nhưng không làm nghèo đi

người đã sẻ chia nó. Trong đêm tối tăm đến mức bạn không thể thoát ra được, hãy tin rằng yêu thương là ánh sáng tràn về soi rọi khắp nơi, cho bạn thấy được cánh cửa của hạnh phúc. Trong lúc bạn đón đau nhất vì đánh

mất những thứ vô cùng quan trọng, hãy tin rằng yêu thương là liều thuốc hữu hiệu nhất để xoa dịu vết thương. Trong lúc bạn vấp ngã trong cuộc sống hãy tin rằng yêu thương là cái nắm tay đỡ bạn dậy và dìu bạn đi tiếp trong cuộc đời. Khi bạn cảm thấy cô đơn chán chường hãy tin rằng yêu thương là khúc nhạc dịu êm xoa tan đi đêm trống vắng. Hãy cứ tin

rằng yêu thương là chìa khóa mang đến hạnh phúc cho bạn. Hạnh phúc là khi bạn nghe tiếng chim hót mỗi sớm. Hạnh phúc là được ở bên cạnh những người mà bạn yêu thương. Hạnh phúc là được tự do, được làm những gì có ích cho đời. Hạnh phúc có đôi khi chỉ là cái siết tay, là ánh mắt nhìn nhau lưu luyến, là cái ôm thật chặt khi sắp chia xa. Hạnh phúc là những điều rất bình dị, rất nhỏ nhoi, nhưng tất cả đều bắt đầu từ tình thương yêu to lớn. Thật hạnh phúc khi người ta biết cho đi tình yêu thương mà không cần nhớ đến, biết nhận và không hề quên. Tình thương yêu chỉ đẹp, chỉ thật sự có ý nghĩa khi chúng ta biết cho đi chứ không phải cố gắng níu giữ lại thật chặt. Bởi khi níu giữ lại tình yêu

thương là chúng ta vô tình níu giữ lại hạnh phúc đã qua, mà hạnh phúc miễn cưỡng có bao giờ vui, có bao giờ ý nghĩa? Hãy cứ để mọi thứ trôi qua, cho dù theo thời gian, mọi thứ rồi sẽ tàn phai nhưng tình yêu thương vẫn luôn còn đó, và hạnh phúc mới luôn được sinh ra.

Vì thế, nơi giáo điểm Tin Mừng nhỏ bé, cần cỗi, nghèo nàn xa xôi này, mỗi tháng, mỗi kỳ, mỗi năm – đều không thể quên thể hiện

cái yêu thương đậm bạc ấy! Tháng 11/2018 này, nhân Năm Thánh Tôn Vinh Các Thánh Tử Đạo VN, cộng đoàn cầu nguyện LTX nơi cái giáo điểm bị “quên lãng” ấy vẫn chung lòng, chung tay góp nhặt từ những tấm lòng cần cỗi – gầy

dựng hơn 1.500 phần quà để đi thăm những hoàn cảnh thiếu thốn, những mảnh đời bị vứt vào trại Cô Nhi, những gia đình sinh sống tận vùng biên giới với cuộc sống thiếu thốn trước hệt sau...

Vì sao chúng ta phải yêu thương lẫn nhau? Vì chúng ta là con người, Lòng Chúa Thương Xót luôn rất công bằng. Người có thể ban cho ai đó giọng hát ngọt ngào như chim sơn ca, nhưng cũng có quyền lấy đi của họ ánh sáng của đôi mắt. Người có thể ban cho người nghệ sĩ đôi tay lả lướt trên những phím đàn, nhưng cũng có quyền tước đi khả năng nghe được âm thanh của sự sống. Người có thể ban cho bạn tài năng xuất chúng nhưng cũng có quyền đẩy bạn vào bể khổ của cuộc đời. Người không ban tặng cho ai sự hoàn hảo. Bởi thế, con người chúng ta ai cũng có khiếm khuyết, ai cũng có khó khăn, ai cũng cần một bờ vai để tựa khi mệt mỏi, ai cũng cần một lời động viên chân thành. Và ai cũng cần có tình yêu thương để chia sẻ. Để đêm sẽ qua và ngày mới lại đến, để ánh sao kia vẫn chiếu sáng cho bầu trời đêm, để thời gian vẫn cứ trôi, để con người vẫn cảm nhận được hạnh phúc.

Đừng bao giờ nói không còn yêu thương khi bạn vẫn còn bị mê hoặc bởi vẻ đẹp của cuộc sống. Đừng bao giờ nói không còn yêu thương khi bạn vẫn còn cảm thấy hạnh phúc bên cạnh người thân. Đừng bao giờ nói không còn yêu thương khi ánh mắt của ai đó vẫn có thể níu giữ được bạn.

Đừng bao giờ nói không còn yêu thương khi bạn vẫn cảm nhận được trái tim mình muốn đem lại hạnh phúc cho ai đó. Hãy cứ yêu thương chân thành dù biết có thể không được đáp lại, vì biết đâu bạn sẽ tìm được hạnh phúc cho riêng mình trong chính hành động ấy? Bởi yêu thương là món quà mà từ lòng thương xót chia đều cho mỗi người, ai cũng tình yêu thương, ai cũng có quyền được hạnh phúc.

Có người hỏi tôi: "Phải yêu thương thế nào?". Cuộc sống bây giờ quá vội vã, ai ai cũng nghĩ chỉ có tiền bạc, quyền lực, danh vọng mới có thể đem lại hạnh phúc cho mình và

người xung quanh. Như vậy quả thực là sai lầm. Bởi những thứ đó chỉ có thể đem lại hạnh phúc về vật chất, chứ không giúp gì cho tinh thần. Hãy cứ trải lòng mình ra với cuộc sống và cứ yêu thương. Hãy đi chậm lại để

cảm nhận được vẻ đẹp của giọt sương mai buổi sớm. Hãy ngừng bước để lắng nghe tiếng cười trong trẻo của trẻ thơ. Hãy dắt tay một bà lão qua đường. Hãy ôm chặt mẹ và nói: "Con yêu mẹ!" mỗi ngày. Yêu cuộc sống, yêu những sự vật xung quanh, yêu người thân bên bạn cũng chính là yêu thương bản thân mình, cũng chính là cho mình một cơ hội để khám phá nét đẹp của cuộc sống, cho mình một cơ hội để biết thế nào là hạnh phúc.

Nguyện cho bạn đủ sự thanh thản để yêu thương. Nguyện cho bạn có đủ sự can đảm để yêu thương cả những người gây đau khổ cho bạn. Nguyện cho bạn có đủ sự thông thái để hiểu rằng yêu thương là sức mạnh của niềm tin, là cánh cửa dẫn đến hạnh phúc.

Khi bạn tìm thấy niềm vui của mình trong hạnh phúc của người khác nghĩa là bạn đã biết yêu thương. Hãy cứ yêu thương đi, và bạn sẽ tìm thấy hạnh phúc cho riêng mình. Không bao giờ là quá trễ để nói lời yêu thương, để mang lại hạnh phúc cho mình và cho người khác.

***Hạnh phúc là điều ai cũng muốn có trong cuộc sống. Hạnh phúc có thể đến từ nhiều phía. Hạnh phúc có thể do tự bản thân tạo dựng lên hay do người khác đem lại. Song hạnh phúc đều được bắt nguồn Lòng Thương Xót !!

Tình thương là tình cảm tốt đẹp của con người, được xuất phát từ tấm lòng, từ tâm tưởng mỗi người giúp đỡ người khác. Không mong nhận lại điều gì. Còn hạnh phúc là niềm vui của mỗi người có thể đạt được điều mình mong muốn, có điều tình yêu đẹp hay được sự giúp đỡ của người khác. Tình thương là hạnh phúc của mỗi con người có thể hiểu rằng: Khi tình thương được lan rộng sẽ đem lại hạnh phúc cho người khác, không chỉ là hạnh phúc của

người được nhận tình thương mà còn là hạnh phúc của người đem tình thương đây.

Đúng vậy, đôi khi chỉ là trao nhau tình thương nhỏ cũng đem lại hạnh phúc lớn cho người khác. Trong cuộc sống luôn thay đổi này, có rất nhiều mảnh đời bất hạnh cần chúng ta giúp đỡ. Không phải chỉ về mặt vật chất mà cả tinh thần. Đôi khi chỉ là chiếc bánh mì cho bác ăn xin cùng nụ cười hiền hậu, hay một quyển sách, một tấm áo ủng hộ cho trẻ em nghèo tuy nhỏ nhưng là cả tấm lòng của người cho đi, sẽ đem lại một hạnh phúc lớn cho người được nhận. Và cũng là niềm vui của người cho đi. Biết đâu, một ngày nào đó, chúng ta gặp khó khăn, họ chính là những người đem lại hạnh phúc cho chúng ta. Nhìn họ có cơm ăn, nhìn nụ cười hạnh phúc của trẻ nhỏ, chắc hẳn trong chúng ta ai cũng thấy ấm lòng, đó không phải hạnh phúc sao?

“ Tình thương là hạnh phúc của con người” Chúng ta phải có tình thương để đem lại hạnh phúc. Phải nuôi dưỡng tình thương đó lan rộng ra cộng đồng. Không những đem lại hạnh phúc cho người khác mà là hạnh phúc cho chính mình.

***Trong tháng 11; tháng cầu nguyện cho các linh hồn đã qua đời này, trong ngày này, giờ phút này, nghĩ lại công ơn to lớn của các bậc tổ tiên ông bà cha mẹ, ai trong chúng ta lại không cảm thấy dạt dào niềm xúc động nhớ thương. Nỗi niềm trắc ẩn thôi thúc chúng ta phải làm một cái gì đó cho các ngài, giúp đỡ các ngài, báo hiếu các ngài. Ai dám quả quyết: hạnh phúc đang ở trong tầm tay của các người thân

yêu chúng ta, hay vẫn còn đang là số phận đau thương của chốn hỏa hòa rên xiết. Vì vậy cùng với lòng tưởng nhớ tri ân, chúng ta hãy thực hiện điều mà các ngài ngày đêm mong chờ khao khát: đó là sớm giúp các ngài ra khỏi chốn luyện hình đau thương, vào chung hưởng hạnh phúc với Chúa. Công việc này, tự sức các ngài không làm được, chỉ biết trông cậy vào chúng ta là con cháu.

“Kiếp phù-sinh, tháng ngày vẫn-vời,

Tươi thắm như cỏ nội hoa đồng,

Một cơn gió thoảng là xong

Chốn xưa mình ở cũng không biết mình.” (Tv 103, 15-16)

Sự sống mà sau khi chúng ta từ biệt ngôi nhà thân xác bụi đất này, thì chỉ có nơi Thiên Chúa, Thiên Chúa Hằng Sống, Thiên Chúa Tình Yêu. Tình yêu làm cho con người trở nên bất tử và vĩnh cửu cả đời này lẫn đời sau. Đời này, con người sống trong tình yêu: tha thứ, khoan dung, nhân hậu... thì đời sau, khi bước qua ngưỡng cửa sự chết, con người cũng sẽ ở trong tình yêu sung mãn, trong cung lòng của Đấng giàu lòng thương xót, mệnh danh là Tình Yêu; nên cái chết cũng không phải làm cho con người quá sợ sệt, khiếp hãi, vì trong tình yêu thì không có sự sợ hãi. Con người đã sống trong tình yêu thương, mưu cầu hạnh phúc; là chúng ta đã giao hòa được với Trời và Đất.

Có như vậy, nên hương chúng ta thấp lên trong Mùa Báo Hiếu, Mùa Tình Yêu này sẽ có ý nghĩa hơn bởi lòng thành kính đối với những Người Đã Ra Đi... Các linh hồn được thanh luyện để về Quê hương Vĩnh Hằng trước... các vị cầu nguyện và chờ đợi chúng ta trong niềm Hiệp thông, gắn bó Yêu Thương, để tình Trời, tình Đất luôn hòa quyền với tình nhân sinh!

Nhóm Thiện Nguyện

Bình Sơn Quảng Ngãi 11/2018

NẾU CON LÀ...

*Nếu con là Chúa, con sẽ nghĩ ra sao?
Nếu con là các môn đệ, con sẽ nghĩ sao?
Nếu con là bệnh nhân, con sẽ nghĩ sao?
Nếu con là các kinh sư, con sẽ nghĩ sao?
Nếu con là chính con, con sẽ nghĩ sao?*

- Lạy Chúa,

Nếu con là Chúa, con sẽ hiểu rằng, MỤC ĐÍCH của con chính là đi rao giảng. Rao giảng nơi làng xã, nơi hoang vắng, và cùng khắp các miền: Trong sự thương xót, với trái tim biết 'chạnh lòng thương' (Mc 1,41), thương người bệnh tật, thương kẻ có lòng tin (Mc 2,5)

Trong sự khiêm hạ, nghiêm khắc muốn ẩn mình, âm thầm không muốn được biết đến, không muốn được tôn vinh, mà chỉ để làm chứng cho người ta biết về Đấng mà ông Môsê đã truyền (Mc 1,44)

Trong sự khó khăn, trung tín, dù không thể được công khai mà phải tìm đến nơi hoang vắng (Mc 1,45b)

Trong sự phó thác mà cầu nguyện liên lỉ cùng Chúa Cha để nhận biết được Thánh Ý Người (Mc 1,35), từ sáng sớm lúc trời còn tối mịt, trong yên tĩnh thanh lặng hoàn toàn của đêm đen hoang vắng.

Nghĩa là con phải YÊU THƯƠNG, KHIÊM NHƯỜNG, MẠNH MẼ, ĐÚC TIN MÃNH LIỆT, và PHÓ THÁC hoàn toàn trong tay Chúa. Con phải biết dùng lời nhẹ nhàng khuyên bảo tha nhân; như chính Chúa đang nhìn con bằng ánh mắt yêu thương dịu vợi; như chính Chúa đang mở rộng trái tim mà đồng cảm xót thương với những nỗi đau của các con; như chính Chúa đang dùng lời dịu êm của một người cha mà khuyên bảo các con; như chính Chúa đang dùng lời của Thiên Chúa mà ban sức mạnh huyền nhiệm cho các con.

- Thưa Chúa,

Nếu con là các môn đệ, con thấy con thật là yếu đuối, thật là lười nhác, không làm được tích sự gì mà không có Chúa.

Như các con là những kẻ vô tình, chẳng biết rằng Chúa đang đi gặp Chúa Cha để tìm Thánh Ý Người qua cầu nguyện, chẳng biết cùng Cha đi cầu nguyện, mà chỉ biết ngủ đến mục con mắt rồi nhón nhác kéo nhau đi tìm Chúa (Mc 1,35-36).

Các con là những môn đệ thật bất toàn.

- Thưa Chúa,

Nếu các con là những bệnh nhân khốn khổ, các con đâu cần biết Chúa đã làm cách gì để chữa trị cho các con, chỉ như những con người nghèo nàn thiếu thốn, như những kẻ bệnh liệt giường khát khao đi tìm thầy thuốc, (Mc 1,40,2.3) như những kẻ cuồng tín ùn ào kéo đi tìm phép lạ, như những con thiêu thân kéo đến nơi ngập tràn ánh sáng (Mc 1,45; 2,2)

Như những con thiêu thân lao đi, dôn cục, chát đóng, chen chúc, chỉ để mong được chữa bệnh tật ốm đau mà chẳng biết mình THẤT SỰ bệnh gì, là bệnh xuất phát từ tâm hồn hay bệnh từ chính lao nhọc mỗi ngày...

Chỉ biết lao đi, nhào vô các đám đông sau khi được tung tin (Mc 1,45;2,1.2) với niềm hi vọng, với lòng tin sẽ được chữa lành (Mc 2,4).

Chỉ biết NGHE, TIN lời đồn đãi và HI VỌNG.

- Thưa Chúa,

Nếu con là các kinh sư, thì lòng đố kỵ hẹp hòi đã nghi lại nổi lên. Một 'tên phạm thượng' đang mùa may. Một kẻ quyền lực trong tương lai sẽ làm lu mờ con đã xuất hiện. Một kẻ ba hoa nói bậy nói bạ dám ngông cuồng cho là mình có quyền phép (Mc 2,6-7).

Con sẽ thật là một kẻ ngốc, đại ngốc khi con không biết đón nhận một Đáng Chí Thánh cao vời vượt trội, một Đáng Khiêm Nhường không biết tội lỗi là gì, mà con chỉ biết chăm bẵm vô việc xem đây là kẻ ngạo mạn.

Con thật là kẻ tự cao tự đại, khi cho rằng chỉ có con là một Pharisieu có quyền xét đoán, có quyền tự cho mình hơn người, còn 'kẻ lạ mặt' kia không đáng để được phát ngôn như Thiên Chúa.

Con là kẻ HỢM HÌNH, chỉ BIẾT MÌNH mà không BIẾT NGƯỜI.

- Nếu con là chính con, thừa Chúa,

Thì con sẽ phải dập đầu mà cầu nguyện, mà ăn chay hãm mình, mà học vâng lời, khiêm nhường để được Chúa giúp mở rộng tâm hồn, mở rộng trái tim mà TÌM cho được Thánh Ý Cha.

Bởi lẽ con chỉ là kẻ phạm hèn, bất tài vô dụng, chẳng làm được cái tích sự gì, mà trong lòng cứ cho là mình làm được việc trọng đại lắm.

Con chẳng hiểu Chúa muốn gì ở con. Con còn phải loay hoay trong chính mình. Cầu nguyện thì có một mà cầu xin thì tới mười.

Hạ mình khiêm nhường được ít bữa, mà vừa lú ra đời gặp người thì thói kiêu ngạo hơn thua lại muốn buột ra khỏi miệng.

Mong cho người bình an hạnh phúc thì có một, mà muốn mình được hoa trái tới mười.

Ôi...Nhìn trước, nhìn sau, nhìn trái, nhìn phải, nhìn XUYÊN THẤU tâm hồn thì con là một kẻ chẳng nên thân nên hình gì. Nếu không nhờ vào LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT, thì giờ này chắc chắn con đã ném vào hoả ngục, có đâu mà còn ngồi đây thừa chuyện với Chúa. Chúa ơi...

- Cuối cùng con suy niệm được gì, con yêu?

- Thừa Chúa,

Con suy niệm được là, con chỉ là hạt bụi, con cần phải PHÓ THÁC trọn vẹn hơn nữa

*Chứng Nhân LTX tại hải ngoại

NGÀY CHÚA ĐẾN

• Ả Rập Xê Út

- Con tên là Têrêsa Lê Thị Thanh Tuyền, hiện đang lao động tại Ả Rập. Con mới đi làm được 3 tháng. Hơn 1 tháng nay con bị đau cổ tay, tê 2 bàn tay, mỏi cổ và đau lưng. Qua đây con có nhiều thời gian rảnh hơn ở Việt Nam vì không được đi ra ngoài thoải mái. Tuy nhiên con cũng không được đi lễ vì họ nói ở đây không có nhà thờ Công Giáo, chỉ có đền thờ Hồi Giáo thôi!

Khoảng giữa tháng 8/2018 con bắt đầu nghe bài giảng của cha về Lòng Thương Xót Chúa trên Youtube GDTM. Hàng ngày con đọc kinh lòng thương xót Chúa cũng như lần chuỗi Mân Côi.

Xin cha cùng cộng đoàn cầu nguyện cho con được khỏi bệnh. Và xin Chúa soi sáng cho chủ nhà để họ biết được nhà thờ ở đâu cho con đi lễ. Con rất thích được đi lễ và hát Thánh Ca. Xin Chúa ban cho cha được khỏe mạnh để cứu chữa được nhiều người về phần hồn cũng như phần xác. Thật sự vì buồn chuyện gia đình và làm ăn mất mát nên con mới đi làm ở nước ngoài cho khuây khỏa. Nhưng qua đây rồi muốn quay về con phải có 100 triệu đền hợp đồng và tiền vé máy bay mới về được.

Xin cha cầu nguyện cho chồng và các con của con được ơn quay về với Chúa. Chồng con bỏ lễ 5 năm. Con trai

con bỏ lễ 3 năm. Và con gái con cũng 2 năm. Vì con ít ở nhà nên ba các cháu không cho các cháu đi lễ. Xin cha cầu nguyện đặc biệt cho con được ơn từ bỏ mọi thứ tội lỗi.

- Con chúc cha ngày mới bình an trong tình yêu thương của Chúa.

Thật sự con không biết bắt đầu từ đâu. Con đã gửi mail xin cha cầu nguyện. Con đã được ơn rồi.

Trước ngày nhận được email cha trả lời, đêm đó cái lưng của con đau vẫ mồ hôi hột. Muốn cúi xuống, đứng lên, con phải vịn tường hoặc cửa một lúc mới được, mà đau lắm. Hôm sau nhận được email của cha, con không thấy đau lưng nữa, tay con cũng bớt đau và tê rồi. Hàng ngày con có đọc kinh lần chuỗi Mân Côi và chuỗi Lòng Thương Xót. Con nói chuyện với chủ con là mọi người đến Giáo Điểm Tin Mừng đều được ơn chữa lành. Con cũng đã gửi email xin cha cầu nguyện và tay con hôm nay cũng đã đỡ nhiều.

Con nghĩ Chúa sai con đến Ả Rập Xê Út để loan truyền lòng thương xót Chúa, bắt đầu từ gia đình này.

Nguyện xin Chúa luôn giữ gìn và ban muôn vàn hồng ân trên cha.

*Têrêsa Lê Thị Thanh Tuyền
lethithanhtuyen5962@gmail.com*

• Hà Lan

Gia đình chúng con là Phêrô Trần Anh Tuấn và Têrêsa Lê Thị Thơm, đang sống ở Hà Lan. Nhờ ơn Lòng Thương Xót Chúa, Mẹ Maria, và thánh cả Giuse ban cho, gia đình con vẫn khỏe cả.

Con muốn kể cho cha một chuyện vui. Lúc về Việt Nam, cha đưa cho con 1 số CD và máy bài giảng Lòng Chúa Thương Xót. Khi về Hà Lan, con con gởi tặng cho một bác ở bên Đức một máy nghe 300 bài giảng LCTX. Bác

ấy mắc nhiều thứ bệnh nặng. Nghe được 2 tuần lễ, bác ấy nói cho con biết đã được ơn Chúa ban cho bác được khỏe mạnh. Bác ấy lại chuyển máy đó lại cho con bác nghe để xin Chúa chữa lành bệnh. Con rất vui khi nghe bác ấy kể lại ơn lạ lùng đó. Nay con cũng báo cho cha biết để tạ ơn Chúa.

Còn một chuyện vui nữa. Vài tuần trước, vợ con không ngủ được. Vợ con cũng nghe máy bài giảng LCTX của cha, bây giờ đã ngủ lại được. Aleluia! Tạ ơn Chúa.

Kính chúc cha hôn an xác mạnh. Hàng ngày con vẫn cầu nguyện cho cha được dồi dào sức khỏe để rao giảng LCTX cho mọi người.

*Phêrô Trần Anh Tuấn
attan@telfort.nl*

• Hàn Quốc

Con là Giuse Nguyễn Đình Kỷ, 19 tuổi, thuộc Giáo Phận Vinh, hiện đang học tập và làm việc tại Hàn Quốc.

Con nhận được rất nhiều ơn lành của Chúa qua lời cầu nguyện của cha và cộng đoàn Lòng Thương Xót Chúa. Con đã sống sốt sắng hơn, yêu mến Chúa và mọi người nhiều hơn.

Cuộc sống có biết bao điều cám dỗ con đêm ngày. Nhưng nhờ lời cầu nguyện của cha và cộng đoàn, con đã vượt qua mọi cơn cám dỗ theo bám con. Xin cha và cộng đoàn tiếp tục cầu nguyện cho con để con luôn biết sống xứng đáng là con cái của Chúa, tin tưởng tuyệt đối vào Chúa. Và hơn nữa là dẫn thân đi loan truyền lòng Thương Xót Chúa đến cho mọi người.

Con biết với Chúa mọi sự đều có thể, nên dù có gặp khó khăn hay thử thách gì con cũng luôn cam chịu vì những nỗi đau ở đời này mình gánh chịu làm sao bằng nỗi khổ, đau đớn của Chúa Giêsu đã từ bỏ ngai vàng xuống trần gian để

chịu chết vì chúng con được. Con luôn cảm ơn Chúa mỗi ngày. Vì mỗi ngày trôi qua là một hồng ân lớn lao Chúa ban tặng cho con cũng như tất cả mọi người.

Con đã quyết tâm cầu nguyện, lần chuỗi Lòng Thương Xót và chuỗi Mân Côi mỗi ngày để tôn sùng trái tim nhân hậu của Chúa và Mẹ Maria. Không có ngày nào con bỏ đọc kinh, lần chuỗi cầu nguyện với Chúa và Mẹ.

Sống trên nơi đất khách quê người, cảm dỗ đầy đầy, nếu không có ơn Chúa thì con đã bỏ Chúa lâu lắm rồi. Con đã khóc rất nhiều mỗi lần cầu nguyện với Chúa. Con thấy nhân loại chúng con tội lỗi với Chúa lắm! Con khóc rất nhiều xin Chúa tha thứ mọi lỗi lầm cho con. Xin cho mỗi người chúng con luôn biết lắng nghe Lời Chúa, có lòng mến Chúa yêu người!

Xin cho con có đầu óc thông minh, siêng năng học tiếng Hàn Quốc thật giỏi để kiếm cho mình một tương lai tươi sáng hơn. Xin cho công việc học tập và việc làm của con được theo thánh ý Chúa.

Tết năm nay về Việt Nam thăm gia đình, con sẽ vào Giáo Điểm Tin Mừng xin cha sờ chạm để Chúa biết đổi tâm hồn chai cứng của con. Con ao ước lâu lắm rồi. Ao ước được một lần đặt chân đến Giáo Điểm Tin Mừng. Mỗi ngày thấy hàng ngàn người tấp nập đến với Giáo Điểm Tin Mừng mà lòng con cứ nôn nao...

Xin Chúa thương đến Giáo Điểm Tin Mừng, tuy nghèo nàn về vật chất nhưng tình yêu và Lòng Thương Xót Chúa luôn đông đầy. Xin cho ngày càng có nhiều người biết đến GĐTM để đến với Lòng Thương xót của Chúa.

Giuse Nguyễn Đình Kỳ
nguyendinhky17081999@gmail.com

• **Hoa Kỳ**

Con tên Têrêsa Trần Thị Hồng, 52 tuổi, đang ở tiểu bang California bên Hoa Kỳ.

Con rất muốn về Việt Nam làm chứng về những ơn con đã lãnh được nơi Lòng Thương Xót Chúa, và con đang thu xếp.

Mỗi ngày đi làm về, sau khi làm xong công việc, con thường mở Youtube GDTM để nghe cha giảng Lòng Chúa Thương Xót suốt đêm. Khi đọc kinh tối, con dâng 3 Kinh Kính Mừng cầu nguyện riêng cho cha luôn có sức khỏe. Xin Chúa và Mẹ giúp cha luôn đứng vững trước mọi sóng gió thử thách để rao giảng Lòng Thương Xót Chúa.

Đây là những ơn con nhận được nơi LCTX:

1- Con trai của con tên Alphonse Dương, 26 tuổi. Cuối tháng 7- 2018 Dương về Việt Nam, đến Giáo Điểm Tin Mừng, mơ ước được gặp cha. Con đã nhờ chị hàng xóm dẫn đến. Con trai của con gọi phone về Mỹ cho con nói: "Mẹ ơi! Con đã được ơn Chúa rồi. Con đã được gặp cha Long!" Con của con rất vui mừng.

Khi cha đặt tay lên đầu con của con để cầu nguyện, lúc đó nó thấy như có luồng điện rất lạ chạy suốt khắp thân thể, và có sức mạnh rất lạ đến với con trai của con. Trong lúc đó, con trai của con đã thắm cầu nguyện cho con được khỏi bệnh nhức đầu suốt 42 năm. Tạ ơn Chúa, bây giờ con đã khỏi bệnh nhức đầu.

2- Con đã cầu xin Lòng Thương Xót Chúa cho cháu của con là Louis John Hồ được thi đậu. Nay cháu đã thi đậu và có việc làm. Cháu xin tạ ơn Lòng Thương Xót Chúa.

3- Con có 3 người con trai. Mỗi lần biết có thai, con đều dâng cho Đức Mẹ, và xin Đức Mẹ giúp con biết cách dạy dỗ con cái, và soi sáng cho con của con đi cho đúng đường, luôn có Lòng Tín Thác vào Chúa. Cho đến bây giờ, các con của con đã lớn và rất ngoan.

4- Con nghèo lắm, sống 1 mình nuôi 3 đứa con, nhưng con cố gắng đi làm và luôn cầu xin Lòng Thương Xót Chúa ban cho con sức khỏe để lo cho con cái ăn học. Đêm ngày con cầu xin cho 3 đứa con của con luôn được ơn soi sáng của Chúa để tránh xa tội lỗi, thoát khỏi sự dữ.

Chúng con cảm tạ Lòng Thương Xót Chúa.

Têrêsa Trần Thị Hồng
hongtran1@sbcglobal.net

• **Thái Lan**

Con là Maria Võ Như Quỳnh, 20 tuổi, quê ở Quảng Bình, hiện đang du học bên Thái Lan.

Chúa đã ban cho gia đình con rất nhiều ơn lớn lao, mà con nghĩ rằng trên đời này, ngoài Chúa ra, không một ai có thể làm được những điều tuyệt vời như vậy.

Ba con là người ngoại đạo. Mẹ con là người đạo gốc. Lúc nhỏ con được rửa tội, nhưng lớn lên không được học giáo lý, không biết gì về Chúa. Khi còn nhỏ, con về quê được ngoại con dẫn đi lễ với ngoại, nhưng con khô khan lắm. Nghe cha xứ đọc Tin Mừng, con không biết đó là cái gì mà lúc nào đi lễ cũng thấy cha đọc. Rồi con thấy mọi người đi lên để cha cho cái gì vào miệng, con rất tò mò. Sau này mới biết là họ lên Rước Lễ! Tuy nhiên, mẹ con cũng có dạy cho con học một số kinh như Kinh Lạy Cha, Kinh Kính Mừng, Kinh Sáng Danh, Kinh dâng mình đền tạ Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Mẹ,... nhưng con chỉ đọc xuôi trên miệng vậy thôi chứ không hề hiểu một chút gì cả.

Vào ngày 23 Tết năm ngoái, có một biến cố lớn xảy đến với con khi con đang ở Thái Lan. Con bị liệt dây thần kinh số 7, bị méo miệng và lên cơn sốt cao. Được đưa vào bệnh viện, con chỉ biết nắm chặt chuỗi Mân Côi vào lòng và cầu xin Chúa Mẹ cứu con!

Sau 5 ngày nằm viện, con được về Việt Nam. Từ lúc đó con được nghe bà ngoại nói cho con nghe về cha Long và Lòng Chúa Thương Xót. Thú thật, lúc đó con nghe vậy thôi, chứ con không tin! Có phải con tội lỗi lắm không cha?

Rồi mẹ bảo con mở bài giảng của cha ra nghe, và nhắn tin cho cha để xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho con. Lúc đó con vâng lời mẹ đọc kinh và nhắn tin cho cha, nhưng vì không nhận được tin nhắn từ cha, nên con thấy lòng tin con yếu hơn.

Vô tình con nghe được những bài giảng của cha qua Youtube GDTM. Từ những lần nghe đầu tiên, con đã không cầm được những giọt nước mắt. Con đã bật khóc như một đứa trẻ. Qua lời làm chứng của các chứng nhân, con thấy con tội lỗi vô cùng. Tại sao con không tin có Chúa. Tại sao con khô khan như vậy, đọc kinh xin Chúa xin Mẹ mà đầu óc khi nào cũng nghĩ chuyện khác, không tập trung.

Sau đó, con về quê ngoái chữa bệnh ở các sở, vì ở giáo xứ quê con có các sở khám chữa bệnh miễn phí cho mọi người. Con được sở khuyên nên đi học giáo lý xưng tội rước lễ, khi có Chúa trong mình, con sẽ thấy bình yên hơn. Con đã xin cha xứ học xưng tội rước lễ. Con học trong vòng 1 tuần, và được chịu phép hòa giải. Con mừng lắm! Con được làm con của Chúa rồi. Khi được rước Mình Thánh Chúa, trong con cảm giác hạnh phúc hồi hộp lắm!

Mẹ con đã bỏ Chúa 8 năm. Lúc trước vì mẹ mắc em nhỏ, không đi lễ. Nhưng thời gian sau này, mẹ con sợ Chúa, không dám đi lễ, không dám đi xưng tội. Một người bạn cho

con cái dài 300 Bài Giảng Lòng Chúa Thương Xót, mẹ con nghe những bài cha giảng, và đã quay về với Chúa sau bao năm là con chiên lạc. Gia đình con mừng lắm!

Con tiếp tục nghe những bài giảng của cha qua Youtube GDTM. Con nghĩ Chúa đang thử thách con vì con là một kẻ yếu đức tin. Từ khi nghe những bài giảng của cha, ngày nào con cũng lần chuỗi lòng thương xót. Đọc kinh lòng thương xót Chúa, con thấy tâm hồn bình an hơn nhiều lắm.

Con được một người bạn tặng cuốn Tập San "Nhờ Mẹ đến với Chúa", qua đó, con biết được email của cha. Con đã nhắn tin cho cha. Con đã bật khóc nức nở khi nhận được thư trả lời của cha. Con hạnh phúc lắm! Con đã cảm nhận được lòng thương xót của Chúa rồi cha ạ! Con nghĩ rằng trên đời này chắc chỉ có Chúa là yêu thương chúng con vô bờ bến như vậy.

Bữa nay, con lại thích nghe bài giảng của cha và những bài thánh ca. Khi nào rảnh là con mở nhạc Chúa và Mẹ lên nghe. Con thấy lòng con nhẹ nhàng hơn nhiều lắm. Tối nào con cũng lần chuỗi Lòng Thương Xót và chuỗi Mân Côi. Con thấy tự hào khi con được làm con của Chúa.

Xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho con được vững lòng tin thác vào Chúa, vì ở Thái Lan đa số dân chúng đều theo đạo Phật, số người theo đạo Công Giáo rất ít.

Xin Chúa ban ơn để con có thể đến Giáo Điểm Tin Mừng làm chứng về Lòng Thương Xót Của Chúa.

Maria Võ Như Quỳnh
quynhvo.vn@gmail.com

*Chứng Nhân LTX tại Việt Nam

LỜI YÊU GIÁNG SINH

1- Con là Anna Nguyễn Thị Lại, 32 tuổi, đang sống tại Quận Tân Phú, Sài Gòn. Con được rất nhiều ơn của Chúa. Con biết đến Lòng Chúa Thương Xót từ tháng 1/2018 là nhờ chị dâu của con. Ở Sài Gòn nhưng con không biết Lòng Chúa Thương Xót.

Lần đầu tiên đến Giáo Điểm Tin Mừng, con thật ngạc nhiên vì mọi người rất đông, chen chúc lên để được cha đặt tay cầu nguyện. Vợ chồng con là người gần cuối được cha đặt tay. Nơi đây khác với không khí ở những nhà thờ con từng đi (yên tĩnh và ít người hơn), nhưng con cảm nhận được sự bình an và ấm áp.

Lần đầu tiên cha đặt tay là con đã được ơn: Công việc làm ăn của con thuận lợi hơn, con hết bệnh viêm da cơ địa (con đã dùng nhiều loại thuốc mà không hết). Sau đó, con nghe các bài giảng LCTX của cha từ sáng đến tối, và 3h chiều con lần chuỗi Lòng Thương Xót. Tháng nào con cũng đến Giáo Điểm Tin Mừng một lần để được cha đặt tay, và con thấy thanh thản bình an lắm. Con xin cha cầu nguyện cho mẹ con. Mẹ con đã khỏi bệnh loét bao tử mà trước đây chữa khắp nơi không hết. Mẹ con bị huyết áp, xương khớp, giò mẹ con bớt rồi. Em con cũng được ơn là có công việc ổn định, tuy đi hơi xa nhà. Con cảm ơn cha và cộng đoàn nhiều lắm.

*Anna Nguyễn Thị Lại
nguyentaitppr@gmail.com*

2- Con là Maria Nguyễn Thị Thanh Tuyền. Con là kẻ tội lỗi bất xứng trăm bề. Ở cái tuổi đôi mươi con đã sống rất tự tin, tự cao và tự trọng. Con thật sự không ngờ những biến cố lại ập đến với con. Từ đũa có công việc làm ổn định, có một người bạn trai quan tâm con hằng ngày, nhưng vì quá tự tin, quá ích kỷ và tham lam nên con đã quyết định xin nghỉ việc ở nơi mà ba má con rất yêu thích và mong muốn con làm ở đó lâu dài, để mong tìm được một nơi khác lương cao hơn. Con đã đấu tranh rất nhiều về điều sẽ xin nghỉ việc, nhưng vì mỗi ngày đi làm con cảm thấy chán nản và không có động lực cho tương lai, nên con vẫn quyết định xin nghỉ việc mà chưa cho ba má con biết.

Sau đó con đi phỏng vấn và được một số công ty nhận vào làm, nhưng vì lương thấp và môi trường không phù hợp, con làm mấy hôm rồi nghỉ. Cứ như thế con đi phỏng vấn rất nhiều nơi nhưng không có công ty nào chịu nhận con. Con đã cố gắng rất nhiều, nhưng đều thất bại.

Bên cạnh đó con đã hết tiền để chi tiêu sinh hoạt nên con càng bị áp lực hơn. Ba má con ở nhà tuổi đã cao cũng mong con về nhà làm và ở với ba má, nhưng con đã xin ba má cho con được làm ở Sài gòn. Suy nghĩ vì điều này con cảm thấy rất tội lỗi và bất hiếu với ba má, con lại thêm căng thẳng, tuyệt vọng và hay cáu gắt. Cuộc sống như chìm vào bóng tối, quanh quẩn chỉ là vấn đề về cơm áo gạo tiền, vì thế con đã gây gổ với bạn trai của con và chúng con đã chia tay.

Mọi thứ với con dường như sụp đổ. Con bế tắc, tuyệt vọng và khóc rất nhiều. Ngày nào con cũng thấy sợ hãi cô đơn. Con đau khổ với những ngày tháng tăm

tối và mệt mỏi. Nhưng may sao con vẫn được ơn biết cầu nguyện. Mỗi ngày con càng cầu nguyện nhiều hơn nữa, và lần này Chuỗi Lòng Chúa Thương Xót cứu con.

Nhiều lần con cầu nguyện nhưng vẫn không có kết quả, có lúc con đã trách Chúa không thương con. Con giận Chúa, nhưng rồi nghe những bài giảng của cha Long hằng ngày về Lòng Chúa Thương Xót, con tự nhủ phải tín thác hơn nữa, và con lại tiếp tục cầu nguyện...

Chúa đã nhận lời con, tự nhiên con được mấy công ty nhận vào làm. Vết nứt tường như không thể hàn gắn với bạn trai con cũng được hàn gắn lại cùng lúc với con tìm được việc làm. Chúa thương con vô cùng cha ơi! Con không biết viết như thế nào để diễn tả được. Con đã chạm được đến Lòng Chúa Thương Xót rồi.

Cảm tạ Chúa đã không trách tội mà cứu con. Cám ơn cha đã chỉ dạy chúng con biết cầu nguyện và tín thác nơi Chúa. Điều con mong mỏi là có thể làm được những việc bác ái dâng lên Chúa với Mẹ, biết siêng năng cầu nguyện để đền đáp Chúa và Mẹ, đồng thời biết trân trọng nhiều điều trong cuộc sống.

*Maria Nguyễn Thị Thanh Tuyền
nthanhkimngoc@gmail.com*

3 - Con xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho em họ của con là Phan Thị Mai Lý, 31 tuổi, đang phải chạy thận ở bệnh viện Bạch Mai. Bác sĩ chỉ định phải thay thận - mua thận 800 triệu. Gia đình của em Lý rất khó khăn. Mẹ thì bị mỡ tim, Bố mới mổ tụy 8 tiếng đồng hồ mới qua khỏi. Cảm ơn cha.

- Con đang khóc, mừng vui khôn tả vì Thiên Chúa đã nhận lời cầu xin của con. Chiều hôm nay em con đã xuất viện

sau hơn 1 tháng điều trị tích cực bệnh suy thận và suy nội tạng tại bệnh viện Bạch Mai. Vì em con quá yếu nên bác sĩ nói là không thể thay thận được. Qua nhiều lần chết đi, sống lại, bác sĩ đã từ chối điều trị để trả em con về nhà lo hậu sự. Nhưng điều kỳ diệu đã đến "Thiên Chúa đã cứu thoát em con"

Em con bây giờ khỏe mạnh bình thường, các chỉ số ổn định. Đến bây giờ mọi người trong gia đình của em ấy cũng không hiểu vì sao em ấy lại có thể hồi sinh được như vậy. Mọi người đều nghĩ rằng em ấy không thể qua khỏi trong vòng 1 tháng - gia đình em ấy là người bên lương và chồng em ấy làm công an huyện - hiền lành chịu khó. Chồng em ấy đã bán đất từ tuần trước được 210 triệu để lo cho em ấy. Bây giờ em ấy lại được sinh ra một lần nữa.

thuc102@gmail.com

4- Con là Maria Nguyễn Thị Lan, 28 tuổi, ở Di Linh, Lâm Đồng. Con là đứa con tội lỗi được Chúa thương xót.

Con lập gia đình năm 27 tuổi. Trước đó con đi khám và phát hiện con bị u xơ tử cung, bác sĩ nói con rất khó có con. Con rất buồn. Mẹ con khuyên con nên tín thác vào Lòng Thương Xót của Chúa, và đọc kinh thương xót, nhưng con không có lòng tin.

Rồi con lập gia đình và có thai ngay sau đó. Con đi khám thai, bác sĩ nói con rất dễ bị sảy thai. Nghe lời mẹ khuyên, con cũng đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót, nhưng con chưa có lòng tin. Có thai được hơn 3 tháng thì con bị động thai. Trước khi nhập viện, con rất lo sợ và nhắn tin cho cha xin cầu nguyện. Được cha nhận lời, con mừng đến phát khóc, và nói với chồng con rằng con mình được cứu rồi.

Nhưng niềm tin của con lại bị lung lay khi bác sĩ khám cho con và nói rằng cơ hội giữ được em bé rất ít,

nếu giữ được thì cũng nhờ phép màu. Con rất buồn nhưng cũng phải chấp nhận. Nếu Chúa cho thì con nhận, nếu không thì con cũng vui lòng đón nhận. Trong lúc con nằm viện, mẹ con không lúc nào ngưng cầu nguyện, và luôn động viên con phải tin vào Lòng Thương Xót của Chúa. Và Chúa đã ban cho con giữ được em bé.

Bác sĩ vẫn nói với con là tuy giữ được thai, nhưng vẫn phải nhờ phép màu vì cái u của con quá lớn và khi mang thai thì cái u lớn lên. Con về nhà nhưng vẫn còn mệt và đi lại khó khăn. Chúa đã giúp con gặp thầy gặp thuốc. Con uống thuốc nam, và đã giữ được em bé khỏe mạnh, không những thế cái u của con cũng không lớn lên nữa. Tình yêu của Chúa thật lớn lao. Nếu không có Chúa thì bây giờ không biết con sẽ như thế nào, bởi vì người thầy thuốc sau này cho con biết, lúc bác thuốc cho con, bà cũng chỉ nghĩ là có phép màu nào đó thôi, chứ thuốc của bà không thể nào giúp con được.

Bác sĩ nào cũng nói con phải chuẩn bị tinh thần bởi con sẽ bị sinh sớm. Nhưng nhờ hồng ân của Chúa, con sinh em bé đủ ngày đủ tháng, hoàn toàn khỏe mạnh, và còn bụ bẫm hơn những người mẹ mang thai bình thường khác.

Các bác sĩ đều ngạc nhiên, nhưng gia đình con và con hiểu rằng chính Chúa đã thương ban cho con hồng ân lớn như vậy. Con không biết lấy gì để diễn tả hết tình yêu của Chúa.

Sau cùng con kính chúc cha mạnh khỏe để cha tiếp tục loan truyền Lòng Chúa Thương Xót đến mọi nơi.

*Maria Nguyễn Thị Lan
nguyenthilan4072@gmail.com*

5- Con là Maria Thái Thị Lua. Vợ chồng con đều là tân tòng! Dù đã theo đạo 25 năm nay nhưng do bà con họ hàng không biết đến Chúa nên gia đình chúng con cũng không biết đọc kinh và cầu nguyện nhiều!

Từ Tết đến nay, con mới biết đến Lòng Thương Xót Chúa. Nghe bài giảng của cha về Lòng Thương Xót Chúa, con cảm nhận tình yêu của Chúa và con cảm thấy vô cùng hạnh phúc!

Con tạ ơn Chúa đã ban cho gia đình con nhiều hồng ân. Vợ chồng con từ miền Trung vào đây mưu sinh, làm bao nhiêu việc vất vả, nhưng Chúa luôn cho chúng con niềm Tin Thác vào Chúa. Chúng con tuy vất vả nhưng khi nào cũng hạnh phúc!

Vừa rồi con bị bệnh thoát vị đĩa đệm đi không được, con đã đến Giáo Điểm Tin Mừng ở gần hai tuần cầu nguyện. Từ đó đến nay, con tiếp tục đến đó nhiều lần lắm, nay con khỏi bệnh rồi.

*Maria Thái Thị Lua
thailua68@gmail.com*

6- Con tên là Micae Vũ Văn Minh, sinh ra và lớn lên trong gia đình đạo công giáo, thuộc Giáo họ Trạch Lôì, Giáo xứ Bách Lộc, Giáo phận Hưng Hóa. Con năm nay 50 tuổi, kinh doanh mua bán thang máy.

Vợ của con tên Maria Nguyễn Thị Bạch Yến, 47 tuổi, làm nghề may mặc.

Nhờ ơn Chúa, vợ con là đạo theo nhưng rất say mê Lòng Chúa Thương Xót. Vợ con ở nhà vừa may, vừa nghe cha giảng trong máy nghe 300 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, hoặc trên trang web tinthac.net của cha. Gia đình con thường xuyên cầu nguyện vào lúc 3 giờ chiều và 10 giờ đêm. Vì vậy mỗi

khí tiếp xúc với khách hàng hay bạn bè, vợ con say mê chia sẻ Lòng Chúa Thương Xót cho mọi người.

Chuyến hành hương vào Giáo Điểm Tin Mừng lần này có 7 người ngoại giáo, trong đó anh Quý, 70 tuổi, là người đang mắc bệnh ung thư trực tràng giai đoạn cuối. Là nhà khoa học, khi nghe đài LTTC anh mới biết có Thiên Chúa rất quyền năng và giàu lòng thương xót. Anh ấy ước ao được Chúa chữa lành để có sức khỏe đi vào gặp cha. Vừa rồi cha nhắn tin cho anh ấy. Anh ấy rất vui, cháy lên niềm hy vọng và tăng thêm lòng tin vào Chúa. Khi vừa đọc tin của cha, anh Quý gọi vợ anh và nói rằng: "Anh sống rồi!" Vợ chồng anh ấy theo đạo Phật, có pháp danh. Nhưng hôm qua anh ấy nói bây giờ anh nguyện xin theo Chúa.

Trong 7 ngày 6 đêm tại Giáo Điểm Tin Mừng Nhà Bè, đoàn chúng con có 13 người (6 người có đạo, 7 người ngoại đạo) đã nhận chìm mình vào đại dương Lòng Chúa Thương Xót Chúa. Ra về ai cũng hân hoan vui sướng vì ai cũng nhận được ơn của Chúa về phần hồn phần xác.

Trong đoàn đã có một chị 65 tuổi đã nhập học giáo lý dự tòng. Niềm vui hơn nữa khi con gặp lại một anh bạn 70 tuổi, rất tình cờ và bất ngờ biết được rằng anh đang bị ung thư trực tràng giai đoạn cuối. Nhờ Chúa Thánh Thần thúc đẩy con đã chia sẻ mạnh mẽ về Lòng Chúa Thương Xót cho anh nghe. Chúa Thánh Thần thánh hóa tâm hồn anh và anh rất vui mừng đón nhận ơn Chúa. Con tặng anh một cái đài 300 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót. Nhận được đài, anh nghe say đắm và rất tin vào Lòng Chúa Thương Xót. Anh cũng đã nhắn tin và được cha trả lời tin nhắn. Anh lại cháy lên lòng hy vọng được Chúa chữa lành bệnh thể xác và tâm hồn.

Hôm nay con và con trai của con đến thăm anh. Cả gia đình cùng dâng 1 giờ cầu nguyện bằng chuỗi kinh Lòng Thương Xót. Trước giờ cầu nguyện anh chia sẻ: Qua nhiều đêm ngày suy nghĩ thấu đáo, hôm nay anh quyết định theo Chúa, và xin đón nhận bí tích khai tâm. Con nghe cha giảng: "Cả triều thần thiên quốc mừng vui khi một người quay về với Chúa." Con và mọi người cùng hòa chung vào niềm vui ấy.

*Micae Vũ Văn Minh
hoangminh67896789@gmail.com*

7- Con Anrê Trần Văn Giang, 23 tuổi, ở Vĩnh Phúc, Giáo phận Bắc Ninh. Con là đạo gốc, nhưng là một người con hoang đàng, một thanh niên tội lỗi, đã quá chơi bời và đã sẩy ra biết bao nhiêu biến cố mà con không nhận ra Chúa. Con chẳng biết Chúa là ai.

Trước hết con xin được Chúa ban ơn để con kể ra những tội lỗi của con. Con là một người thanh niên tứ đồ tường. Con chẳng còn thiếu tội lỗi gì cả. Con đã ăn chơi từ năm học lớp 10. Con ra ngoài xã hội và bị cuốn vào những tội lỗi mà con chẳng biết. Con chơi cờ bạc, lô đề, gái gú, đánh nhau. Con đã chơi ma túy đá. Con uống rượu bia suốt 5 năm, rượu bia đã ngấm vào máu con. Suốt 5 năm trời con sống trong tội lỗi. Khi có rượu vào, con làm mọi thứ chẳng biết sợ ai.

Con là người có đạo mà con đã bỏ Chúa, chẳng để ý gì đến Chúa, cũng chẳng tin Chúa. Trong những năm con ăn chơi thì gia đình và người thân luôn khuyên dạy con, nhưng con đều bỏ ngoài tai, chẳng nghe lời ai. Con luôn cãi lời mẹ con cho dù mẹ con có khóc biết bao nước mắt. Con chỉ biết tới bản thân mình và sống chung với tội lỗi. Con đã coi trọng anh em

bạn bè hơn cả người thân trong gia đình. Con đã quá kiêu ngạo.

Trong thời gian ăn chơi, con đã uống bia rượu quá nhiều và bị tai nạn rất nhiều. Con không thể nhớ nổi bao nhiêu lần con ngã xe. Trong đó có 2 lần con bị nặng. Ngày 24/08/2014 con bị tai nạn gãy đùi và chấn thương sọ não. Chúa đã cho con khỏe lại. Ba tháng sau, con đứng dậy đi chơi tiếp, lại bị ngã và gãy đùi thêm một lần nữa. Con được khỏe lại mà không biết đó là ơn của Chúa, lại tiếp tục ăn chơi. Con đã làm biết bao điều phiền lòng bố mẹ và người thân.

Con cứ mãi ăn chơi tội lỗi như vậy mà không thể tránh ra được. Rồi một biến cố lớn xảy đến với con. Ngày 04/12/2016 con uống rượu và bị tai nạn. Con đi xe honda và lao vào 1 chiếc ô tô. Con được đưa đi cấp cứu. Con lại bị gãy đùi thêm lần nữa là lần thứ 3. Nặng hơn nữa là con lại bị chấn thương sọ não lần nữa và bị dập 4 đốt tủy sống. Con đã bị bại liệt và mất đi cảm giác từ ngực, chỉ còn đôi tay thôi. Con bị mất đi 99% sức khỏe. Khi đó con vẫn không biết kêu xin đến Chúa.

Những ngày tháng đó con đau đớn thể xác và tinh thần. Nằm giường bệnh con bị lở loét hết mông vào tận trong xương, ai nhìn cũng sợ và lắc đầu, nói con sẽ chết. Bố mẹ chăm sóc con quá vất vả, tìm thuốc thang khắp nơi cho con. Con thì chỉ biết trách bản thân mình vì 1 thằng thanh niên như con đã chẳng làm được gì giúp bố mẹ mà bao nhiêu năm chỉ biết làm khổ bố mẹ. Con chẳng biết phải xin lỗi bố mẹ con như thế nào nữa. Sau biến cố này. Một người thanh niên như con đã mất hết tất cả cuộc sống, tương lai. Sau tai nạn, người yêu con 5 năm bỏ con. Anh em bạn bè bỏ rơi con. Khi đó con chỉ còn có 1 mình cùng gia đình với những đau đớn tinh thần. Cảm giác của con khi đó như là bị cả thế giới này bỏ rơi, như là cả thế giới này sụp đổ trước mắt. Con đau đớn, chán nản, suy nghĩ, tuyệt vọng về mọi thứ trong cuộc sống, nhiều lần

tính tự tử nhưng không làm được. Con chẳng biết nương tựa vào ai vì thế gian này đã bỏ con rồi. Nhưng Chúa đã không bỏ con.

Khi con đau khổ nhất là khi Chúa đến đưa con thoát khỏi những đau khổ đó. Khi nằm trên giường bệnh, con được nghe máy 500 bài giảng của cha. Con mới biết đến cha, đến Lòng Thương Xót Chúa. Con đã nghe máy suốt ngày và đã nhắn tin xin cha cầu nguyện. Dần dần Lời Chúa đi vào trong con. Rồi con biết yêu mến Chúa và tin tưởng, tín thác vào Chúa.

Con tin rằng tất cả mọi sự xảy đến với con đều là ơn của Chúa. Chúa đã gìn giữ con, đã cứu con khỏi chết, khỏi những đau khổ thân xác và tinh thần. Chúa đã đưa con trở về bên Chúa để con khỏi mất phần linh hồn. Nếu không có Chúa, con đã chẳng còn sống trên thế gian này. Và nếu không có biến cố này con đã chẳng biết Chúa. Giờ đây con đã khỏe lại rồi, chiều nào con cũng được nghe cha giảng lễ và cầu nguyện.

Anrê Trần Văn Giang
hoanggiang230695@gmail.com

8- Con tên Maria Nguyễn Thị Huệ, 25 tuổi, đến từ Giáo Hạt Bảo Nham, Giáo Phận Vinh, Nghệ An. Hiện nay con đang sống tại Quận Tân Phú, Sài Gòn.

Hôm nay là lần thứ 3 con đến Giáo Điểm Tin Mừng. Con đã muốn gửi email sớm hơn cho cha, nhưng công việc của con là kinh doanh quán bar tây, khi trở về từ Giáo Điểm con vội vã trở về quán để lo kiếm tiền. Khi mọi người chìm vào giấc ngủ, con mới trở về nhà, và ngồi viết những tâm tư của con gửi tới cha. Con mong cha cùng cộng đoàn cầu nguyện cho con.

Từ lâu lo mãi mê kiếm tiền, con quên Chúa. Con đi lễ Chúa Nhật chỉ cho có và không vào nhà thờ. Con

không khi nào xưng tội rước lễ. Thế nhưng khi được một người bạn dẫn đi lễ ở Giáo Điểm Tin Mừng, được cha đặt tay cầu nguyện, được nghe những lời làm chứng của mọi người, con nhận ra rằng con cần phải quay về với Chúa ngay, nếu mất Chúa là con mất tất cả.

Khi đi lễ ở Giáo Điểm Tin Mừng lần thứ 2, con quyết định đi xưng tội sau 3 năm. Trước kia vì mãi mê kiếm tiền mà con quên mất Chúa. Con đã luôn xem tiền bạc là trên hết, tìm mọi cách để kiếm tiền, và bào sạch tiền của khách hàng vào quán bar của con. Khi đi lễ ở Giáo Điểm, được nghe những lời cha giảng, con chỉ mong muốn sang quán được sớm. Con nhận thấy không nên sống trong mọi trường này nữa, vì người ta thường nói những người kinh doanh quán bar sau này không có hậu về sau. Con rất sợ điều đó. Xin cha cùng cộng đoàn cầu nguyện cho con sang quán được sớm, cho con dứt hoàn toàn ra khỏi môi trường này, và tìm được một công việc tốt cho tương lai của con hơn.

Maria Nguyễn Thị Huệ
kimhueou93@gmail.com

**góc thơ*

ĐÃ 3 MÙA

Giáng sinh này ba mùa rồi Người ơi
Những thương yêu hứa hẹn có còn không
Nơi giáo điểm từng ngày con dạ nhớ
Ôm khắc khoải mỗi đêm hồn trông mong

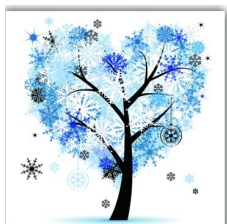
Niềm thương nhớ phải đâu là vô có
Cứ quay quắt trong dạ, mãi dầy vò
Lạc lõng nơi đây...lặng lẽ thân cò
Con như bóng con đèn nơi bến đợi

Sóng yêu thương cứ mỗi ngày xô dội
Người ở đâu cứ trôi về phương đây!
Hỡi Chúa ơi ! Thương con một sớm nào
Đẩy con đến cùng Người trong thương xót!

“Để tình Ta ngát hương lòng thương xót
Để con không viễn vọng những đêm mơ
Ta dùng con là khí cụ yêu thương
Để con đưa bao lầm lỗi quay về!

Ta yêu người...tội lỗi thăm vãi điều
Ta lôi kéo họ về nơi Ta chọn
Mong con sao đừng nghĩ phụ lòng Ta
Giờ cầu nguyện Ta vẫn mãi bên con

Lòng thương xót tuôn tràn nơi giáo điểm
Mùa Vọng về, Ta lại Đến Vì Yêu
Ta cùng con nguyện tình chẳng mong manh
Tình Cha con thấm thiết nguồn Ân Điển!”

Mùa Vọng giáo điểm 2018

HÒA BÌNH ƠI!

*“Vinh Danh Thiên Chúa Trên Trời,
Bình An dưới thế cho loài người Chúa thương” (Mt 2, 14)*

*Hàng năm mỗi độ Noel về, chúng ta vẫn nghe văng vẳng những bài thánh ca, những lời nguyện chúc lặp lại lời sứ thần cất tiếng ngợi khen Thiên Chúa trong đêm Giáng Sinh. Rồi trong những ngày đầu năm người ta vẫn luôn cầu chúc cho nhau “**Bình An**”, vẫn mong ước được sống “**Hòa Bình**” trên hành tinh này.*

Các ngôn sứ loan báo Đấng Cứu Thế sẽ đem lại bình an:

*“Vì một trẻ thơ đã chào đời để cứu ta,
một người con đã được ban tặng cho ta.
Người gánh vác quyền bính trên vai, Danh
hiệu của Người là Cố Vấn kỳ diệu, Thần Linh
dũng mãnh, người Cha muôn thuở, Thủ Lãnh
Hòa Bình.*

Người sẽ mở rộng quyền bính, và lập nền Hòa Bình vô tận cho ngai vàng và vương quốc của vua Đa-vít.” (Isaia 9, 5-6)

“Người sẽ đứng làm trọng tài giữa muôn nước và phân xử cho các dân hùng mạnh mãi tận xa. Họ sẽ đúc gươm đao thành cuốc thành cày, Rèn giáo mác nên liềm nên hái. Dân này nước nọ sẽ không còn vung kiếm đánh nhau. Và thiên hạ thôi học nghề chinh chiến.” (Mk 4, 3)

Thế nhưng dường như hòa bình vẫn còn mãi xa tầm tay của con người. Tội lỗi đã phá đổ trật tự giữa Thiên Chúa và con người, do đó phá đổ trật tự bên trong mỗi người, giữa người với người, giữa người với thiên nhiên. Vì vậy có xung đột, chiến tranh, mất hòa bình, như triết gia Hegel nhận xét: *“Lịch sử nhân loại đúng là một thung lũng đầy xương khô, và những thời kỳ hạnh phúc chỉ là những trang giấy trắng.”*

Bắt đầu từ ngày 01-01-1968, theo lời đề nghị của ông Raoul Follereau (*văn sĩ Pháp*) Đức Thánh Cha Phaolô VI đã chọn ngày đầu năm dương lịch làm **“Ngày Thế Giới Hòa Bình”**, như một lời chúc, một hứa hẹn mỗi khi mở tấm lịch mới. Hàng năm cứ vào ngày mùng một tháng giêng, Đức Thánh Cha công bố một sứ điệp hòa bình, và sứ điệp này được cả thế giới lắng nghe.

Ngày 1 tháng 1 năm 2018 Ngày Hòa Bình Thế Giới lần thứ 51 đã được cử hành với

chủ đề ***"Di Dân và Tị Nạn: Những Người Tìm Kiếm Hòa Bình"***.

ĐTC Phanxicô đã chọn đề tài cho Ngày Hòa Bình Thế Giới lần thứ 52 vào ngày 1 tháng 1 năm 2019 là: "Chính trị tốt phục vụ hòa bình".

Một đoạn bình luận ngắn được Phòng Báo Chí Tòa Thánh phổ biến trong dịp này khẳng định rằng trách nhiệm chính trị là điều thuộc về mỗi công dân và đặc biệt là những người đã nhận lãnh sứ mạng bảo vệ và cai quản. Sứ mạng này hệ tại bảo tồn luật pháp và khuyến khích đối thoại giữa các tác nhân trong xã hội, giữa các thể hệ và các nền văn hóa. Không có hòa bình nếu không có sự tín nhiệm nhau. Và lòng tín nhiệm đòi điều kiện đầu tiên là tôn trọng lời đã cam kết. Sự dẫn thân chính trị, – vốn là một trong những biểu hiện cao cả nhất của đức bác ái – bao gồm mối quan tâm đối với tương lai của đời sống và của trái đất, những người trẻ và bé nhỏ nhất, trong niềm khao khát của họ được viên mãn.

Thánh Giáo Hoàng Gioan 23 đã nhắc nhở trong thông điệp "Hòa Bình Dưới Thế" (*Pacem In Terris*, 1963), khi một người được tôn trọng trong các quyền của họ, thì nơi họ cũng nảy sinh cảm thức về nghĩa vụ phải tôn trọng các quyền của người khác. Các quyền lợi và nghĩa vụ của con người làm gia tăng ý thức mình thuộc về cùng một cộng đồng, với tha nhân và với Thiên Chúa. Vì thế chúng ta được kêu gọi mang đến và loan báo hòa bình như

một tin vui về một tương lai trong đó mỗi người được tôn trọng trong phẩm giá và các quyền của họ”.

Hòa Bình vẫn luôn luôn là khát vọng sâu xa nhất của nhân loại. Nhưng Hòa Bình hay Bình An mà Chúa muốn đem xuống cho loài người là gì?

Hòa Bình không thể định nghĩa một cách đơn giản như chỉ là tình trạng vắng bóng chiến tranh, cũng không chỉ là tình trạng yên ổn không xáo trộn.

Từ “Shalom” (*hòa bình, bình an*) như được dùng trong Kinh Thánh diễn tả sự sung mãn của một cuộc sống nhân linh diễn ra trong tinh thần tương trợ và san sẻ cho nhau. Cho nên từ “Shalom” bao hàm sự thịnh vượng, đầy đủ, hạnh phúc, tôn trọng lẫn nhau. Đối với một cộng đồng, đó là sự phát triển của đời sống chung ở mọi phương diện.

Người Do Thái chào nhau “Shalom”. Trong tiếng Việt, chữ Bình An đôi khi có thể có nghĩa ấy, khi người Việt Nam mình gặp nhau “tay bắt mặt mừng” hỏi thăm: **“Gia đình bình an không? Mọi sự tốt đẹp chứ?”**

Hòa bình còn là sự hòa hợp giữa các thành phần liên hệ trong một bộ phận: Về phương diện cá nhân, là sự hòa hợp giữa tinh thần và thể xác, tình cảm và lý trí; về phương diện gia đình, giáo xứ, cộng đoàn là sự hòa hợp giữa các thành viên trong nhà, trong giáo xứ, trong cộng đoàn; về phương diện thế giới là sự hòa hợp giữa các quốc gia, các chủng tộc.

Chúa Kitô là bình an của chúng ta, nhờ máu đổ ra trên thập giá, Người đã tiêu diệt hận thù ngay trong thân xác mình, Người đến loan Tin Mừng bình an cho những kẻ ở xa cũng như ở gần (*Ep 2, 14 -17; Cl 11, 20-22*). Người chết trên thập giá để hòa giải muôn loài, và muốn chúng ta thành những người đi xây dựng hòa bình (*Mt 5,9*). Chúa Kitô đến để đem cho con người bình an với Thiên Chúa, với chính mình, và với tha nhân.

Căn nguyên của chiến tranh là tội. Tội xen vào thế gian làm cho con người sống ích kỷ, thù ghét, xung đột, áp bức lẫn nhau. Vì thế muốn bình an phải tiêu diệt tội, phải quay về với Thiên Chúa, lập lại trật tự căn bản với Thiên Chúa, tìm lại “Thiên Đường đã mất”. Đức Kitô đem lại ơn tha thứ của Thiên Chúa, cho ta được giao hòa với Thiên Chúa. Khi ta nhờ quyền năng cứu độ của Đức Kitô mà thoát ra khỏi vòng kiềm tỏa của tội lỗi thì ta được bình an với Thiên Chúa, được sống hạnh phúc trong tình thương yêu của Ngài. Đó là sự bình an căn bản nhất, mà hề thiếu thì không có sự bình an nào khác.

Chúa Kitô vạch cho người ta con đường để tìm được bình an trong tâm hồn. Đó là lắng nghe và làm theo ý Chúa. Bao lâu ta còn làm theo ý mình, không đáp tiếng “xin vâng” như Mẹ Maria, thì bấy lâu trong lòng ta còn có xung đột. Bao lâu ta không để Chúa làm chủ đời mình, nhưng lại làm nô lệ cho những dục vọng, những tham vọng quyền lực, những ham muốn bất chính, thì bấy lâu tâm

hồn còn xao xuyến, còn mất bình an. Cuộc giao tranh giữa thiện và ác luôn xảy ra trong nội tâm ta, và ta chỉ tìm được bình an khi quy phục và thi hành Thiên ý.

Một khi ta có được bình an với Chúa và với chính mình, thì cũng dễ tìm được bình an với người khác. Vì cội rễ của xung đột, bất hòa giữa người với người chính là tội lỗi, là ích kỷ, kiêu ngạo, là cái tôi của mình quá nặng. Vì ai cũng muốn làm theo ý mình cho nên mới có những xung đột, kiện tụng, tranh chấp giữa cha xứ với cha phó, cha sở với giáo dân, bề trên với bề dưới, hội đoàn này với hội đoàn khác, nhóm này với nhóm kia. Mà đôi khi ai cũng nhân danh là “mình theo ý Chúa”, “*vì lợi ích tập thể, Giáo Hội, Dòng Tu !*” Nếu ai cũng khiêm tốn để cho “*ý Chúa thể hiện*” chứ không phải “*Ý con trên hết*” thì có lẽ mỗi gia đình, mỗi giáo xứ, mỗi cộng đoàn, và cả nhân loại này đã hưởng được lời cầu chúc “Bình An dưới thế” đêm Giáng Sinh cách đây hơn 2000 năm từ lâu rồi.

Có người lập luận rằng: “*Muốn có hòa bình phải chuẩn bị chiến tranh*” hoặc “*hoà bình là hậu quả của đấu tranh*”, hay “*hoà bình chỉ có được bằng sức mạnh*”. Điều đó e rằng không thể được vì khởi đầu bằng chiến tranh không thể kết thúc bằng hòa bình, như chính Đức Giêsu đã khẳng định: “*Ở bụi gai làm gì có nho mà hái ? Trên cây găng, làm gì có vả mà bẻ ? Hễ cây tốt thì sinh quả tốt, cây xấu thì sinh quả xấu. Cứ xem họ sinh hoa quả nào thì biết họ là ai*” (Mt 7, 16-20).

Tục ngữ Việt Nam cũng có câu: “gieo gì gặt nấy, gieo gió thì gặt bão.”

Muốn có hòa bình

phải có tình thương và chân lý,

Muốn có tình thương và chân lý

phải có tự do,

Muốn có tự do

phải từ bỏ quyền lực.

Quyền lực do tiền bạc, do biện luận, do sức mạnh của bắp thịt, của vũ khí.

Không bao giờ ta có thể đạt được tình thương và chân lý bằng quyền lực. Cũng vậy, không bao giờ ta gặt hái được hòa bình bằng uy lực. Nếu có chẳng thì chỉ là thứ hòa bình giả tạo bề ngoài. Điều đó chúng ta có thể thấy rõ ràng qua những cuộc chiến diễn ra ở Afganistan và Irak. Quân đội Mỹ và đồng minh có thể lật đổ chế độ độc tài ở 2 quốc gia này, có thể tiêu diệt quân phiến loạn với mục đích là mong muốn đem lại an vui thái hòa cho 2 dân tộc này. Nhưng cho đến bây giờ nền hoà bình đích thực vẫn chưa thấy bóng dáng đâu trên 2 mảnh đất tang tóc đổ vỡ vì chiến tranh. Nhóm Hồi Giáo cực đoan cũng chẳng hơn gì khi tuyên bố “Thánh Chiến”, muốn giải quyết mâu thuẫn bằng súng đạn, khủng bố. Kết quả là, chỉ những thường dân vô tội là nạn nhân cho những thế lực tôn giáo, quân sự và chính trị, mà phe phái nào cũng lấy danh nghĩa là để “bảo vệ hòa bình, duy trì trật tự quốc tế”. Uy lực đâu có đem lại hoà

bình, cho nên hàng ngày súng vẫn nổ, máu vẫn đổ, thịt vẫn rơi, nhà tan cửa nát...

Hòa bình của Thiên Chúa vượt qua mọi trí khôn tính toán của con người. Không có một khái niệm nào, chương trình hành động nào của chúng ta cho hòa bình có thể đồng nhất với hòa bình của Thiên Chúa. Tuy nhiên chúng ta chỉ hưởng được hòa bình của Đức Kitô nếu chúng ta sẵn sàng chia sẻ với anh em những cố gắng kiến tạo hòa bình. Shalom (hoà bình) của niềm tin Kitô giáo có nghĩa là sự sung mãn về cuộc sống trong mọi giá trị nhân linh, nó bao gồm tất cả các mức độ của điều kiện vật chất, tinh thần, cá nhân và xã hội.

Dù sao đi nữa chúng ta tin chắc rằng trong một tương lai gần, khi sống hòa bình với Thiên Chúa, con người trên trái đất sẽ có thể sống hòa bình với chính mình và với đồng loại, và họ sẽ gặp nhau ở một ý tưởng:

“Mục đích duy nhất của một đời người là gìn giữ ánh sáng ngọn đèn, giữa bóng đêm tăm tối của cuộc sống thường nhật...”

Pacem in Terris ... Bình An dưới thế cho loài người Chúa thương ...

Giáo Điểm Tin Mừng
Lm. Giuse Trần Đình Long

*trang thơ giáo điểm

NƠI TÌM ĐẾN

Giật mình vào giữa canh ba
Nghe "Lòng Thương Xót Bao La Từ Trời":
Tình Yêu Thiên Chúa cao vời
Qua tay mục tử ở nơi Nhà Bè
Lệ lã, tai vẫn cứ nghe
Chứng nhân đã được chở che, chữa lành
Tiếng lành lần lượt vang xa
Lương dân thành phố, rừng già rủ nhau
Đến đây thổ lộ nỗi đau...
Đọc Kinh Thương Xót lâu lâu, chứng minh:
Chúa là Bác Sĩ điển hình
Chữa lành thể xác, tâm linh khôn cùng!
Mọi người hoan hỉ tương phùng
Tôn vinh Danh Chúa Cứu Trùng đoái thương!
Bà con ngoại đạo nêu gương:
Rao truyền Lời Chúa giữa dương thế này!
"Tin Mừng Giáo Điểm" đêm ngày
Trở thành Linh Địa giảng dạy đón mời
Năm nghe nhân chứng thấu canh
Tới ba giờ sáng, vắng tanh cô phòng
Đưa tay, vuốt lệ chảy ròng
Lòng Thương Xót Chúa bao la tuyệt vời!
Những ai sâu nã, lắm than...
Nên tìm Giáo Điểm chứa chan tình người!!

Đức Quốc, 10.10.2018
Phan văn Phước

